Appendix.

***Vide* Answer to Question No. 255.**

Statement showing the names of companies to whom refund of import duty was sanctioned in 1098 and 1099.

Serial No.	Name of company.	Amount sanctioned.		
		Rs.	as.	p.
1	The Madura Co., Ltd., Alleppey ...	180	0	0
2	The Madura Co., Ltd., Alleppey, on behalf of Messrs. L. F. Fernandez and Sons, Trivandrum ...	18	0	0
3	Messrs. Darragh Smail and Co., Ltd., Alleppey...	702	2	2
4	The Madura Co., Ltd., on behalf of Messrs. L. F. Fernandez and Sons, Trivandrum ...	135	15	4
5	Messrs. Darragh Smail and Co., Ltd., Alleppey ...	74	6	0
6	The Munnar Supply Association ...	16	6	5

RESOLUTIONS ON MATTERS OF GENERAL PUBLIC INTEREST.

Revision of Salary of Vernacular School Teachers.

PRESIDENT: Mr. C. P. Tarakan will now move the resolution standing against his name.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): Sir, I beg to move the following resolution;—

The pay and grant given to the teachers in Government and grant-in-aid Primary Schools respectively being very inadequate, this Council recommends to the Government that they be given pay and grant at the following rates:—

(a) *Government Primary School teachers—Rs. 15 to Rs. 20 per mensem on the time scale.*

(b) *Headmasters in charge of Class IV in Government Primary Schools—Rs. 25.*

(c) *Grant-in-aid Primary School teachers—Rs. 10, the Headmaster in charge of Class IV being given an allowance of Rs. 4.*

(d) *Trained teachers should be given special pay and grant as at present.*

സർ, നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുവാനുള്ള നമുക്ക് എന്തിനും പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു ആവശ്യമാണ്. പ്രായേണ മറിപ്പട്ടിണിക്കാരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരെക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ കുട്ടികളെ വിദ്യാഭ്യാസംചെയ്യിക്കുവാനുള്ളത് വളരെ അനാശാസ്യമായ ഒരു സംഗതി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Tarakan.]

യാണ്. വിദ്യാഭ്യാസസംബന്ധമായി അഭിപ്രായം പറയാൻ അഹ്തയുള്ള പല മഹാന്മാരും പ്രാഥമീകവിദ്യാഭ്യാസത്തിനായി ശമ്പളംകുറഞ്ഞ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ നിയമിക്കുന്നതു വളരെ ദോഷകരമാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗവർണ്മെൻറിനും ഈ അഭിപ്രായം മിക്കവാറും ബോധ്യം ഉണ്ടെന്ന് പലപ്പോഴും പൂർണ്ണമായിട്ടല്ലെങ്കിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിട്ടും ഉണ്ട്. വിദ്യാഭ്യാസഡയറക്ടർ ആയിരുന്ന മി: ഹാഡ്സൻ ഒരിക്കൽ അതേ അഭിപ്രായത്തെത്തന്നെ ഈ കൌൺസിലിൽ പ്രസ്ഥാവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടു അദ്ധ്യാപകന്മാക്ക് ശമ്പളംകൂട്ടേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിനു ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി നമുക്കു കാണാം. ഗവർമെൻറിന്റെ ധനസ്ഥിതി അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് അനുവദിക്കുന്നില്ല എന്നു് അഭിമാനിക്കുന്നതിൽ വലിയതെറ്റുണ്ടെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റ്യോഗത്തിൽ മി: സ്റ്റീഫൻസൻ ഇതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ അവസരത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാക്ക് എട്ടു രൂപയാണ് ശമ്പളം കൊടുത്തുവരുന്നതു എന്നു പ്രസ്ഥാപിക്കയുണ്ടായി. അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അദ്ധ്യാപകന്മാക്ക് ശമ്പളം കൂട്ടേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമില്ല എന്നു് അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിക്കുകയുംചെയ്തു.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*): അങ്ങനെ മി: സ്റ്റീഫൻസൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വിവരം പ്രൊസീഡിംഗ്സിൽ കാണുന്നുണ്ടോ?

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): ഞാൻ നോക്കീട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടു പറയാൻനിവൃത്തിയില്ല. മി: സ്റ്റീഫൻസൻ പറഞ്ഞതായി ഞാൻ ഓർക്കുന്നുണ്ട്. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കുള്ള ശമ്പളക്രമത്തെസംബന്ധിച്ചു് ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന നയം എന്താണെന്നോ അതിന്റെ പൂർണ്ണവിവരങ്ങളും എന്താണെന്നോ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി അതിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി യാതൊരു തീരുമാനവും ചെയ്യുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. മേൽഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കും കീഴ്ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാക്കും ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ അനുവദിച്ചുവരുന്ന ശമ്പളക്രമത്തിന്റെ തോതിനെപ്പറ്റി ഗുണദോഷവിവേചനം ചെയ്യേണ്ടതു് ആവശ്യമെന്നോ യുക്തമെന്നോ ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തെ സ്ഥിതിഗതികളോടു് എതുയൊ സമതുലമുള്ളതും ഇവിടത്തെ അദ്ധ്യാപകന്മാരെ എല്ലാവിധത്തിലും താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്നതുമായ കൊച്ചീരാജ്യത്തിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു കൊടുത്തുവരുന്ന ശമ്പളം ഇവിടത്തെക്കാൾ കൂടുതലാണെന്നുള്ള അറിവു് ഗവർമെൻറിനും ഉ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ടായിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിലെ കണക്ക് ഒരു തോതായി ഗവർമ്മെൻറ് സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം അതിനേക്കാൾ കൊച്ചിയിലെ ശമ്പളക്രമം ഒരു തോതായി സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ വളരെ അധികം ന്യായമുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ പ്രബലമായ അഭിപ്രായം. ഈ സംഗതിയിൽ ഗവർമ്മെൻറിന്റെ കോശസ്ഥിതി അനുവദിക്കുന്നില്ലാ എന്നുള്ള അഭിപ്രായത്തോട് എനിക്ക് പൂർണ്ണമായി യോജിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഫസ്റ്റ് ഗവർമ്മെൻറിന്ന് ഉദ്ദേശം ര് ലക്ഷംരൂപായോളം മിച്ചം ഉള്ളതായി കണക്കുകൊണ്ടു കാണുന്നു. ഫസ്റ്റ് ഫസ്റ്റ് ഫസ്റ്റിൽ ഫസ്റ്റ് ലക്ഷംരൂപായോളംവരുന്ന ഒരു സംഖ്യയും ഗവർമ്മെൻറ് സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ആണ്ടിൽ മി: നീലകണ്ഠപ്പിള്ള അതിൽ ഒട്ടും കുറയാത്തതായ ഒരു സംഖ്യ സമ്പാദിക്കുമെന്നുതന്നെയാണ് എന്റെവിശ്വാസം. ഈ സ്ഥിതിക്ക് എന്റെ പ്രമേയത്തിൽ പറയുന്നപ്രകാരം ര് ലക്ഷത്തോളം രൂപായോട് അടുത്തുവരുന്ന ഒരു സംഖ്യ ചിലവാക്കുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ഗവർമ്മെൻറ് പാപ്പരായിപ്പോകും എന്ന് ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസച്ചിലവു കുറയ്ക്കുന്നതിനു കായ്മയായി ആലോചിക്കുന്നപക്ഷം ഇപ്പോൾ ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നും ചിലവിട്ടുവരുന്ന പല സംഖ്യകളും കുറവുചെയ്ത് ആദായം ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും.

ഇപ്പോൾ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ദാനമായിട്ടാണല്ലൊ നടത്തിവരുന്നത്. ഇതു സംസ്ഥാനത്തുള്ള എല്ലാ ആളുകൾക്കും പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം ലഭിക്കുന്നതിനു സൌകര്യമായിരിക്കാം. എങ്കിലും ഫീസുകൊടുക്കാൻശക്തിയുള്ള ആളുകളും ഫീസുകൊടുക്കണ്ടാ എന്നു ഒരു ഏർപ്പാടുവച്ചിരിക്കുന്നതു ആവശ്യമാണെന്നൊ അഭിമാനമാണെന്നൊ ഞാൻവിചാരിക്കുന്നില്ല. കേവലം ദുരഭിമാനത്തിനു മാത്രമായിട്ടു പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ഫീസ് വേണ്ട എന്നൊരേർപ്പാടുവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതായ ആവശ്യമുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ഫീസ് കൊടുക്കാൻ മനസ്സും ശേഷിയും ഉള്ള ആളുകൾക്ക് ഒരു ചെറിയ ഫീസ് ഏർപ്പെടുത്തുന്നതുകൊണ്ടു യാതൊരുപദ്രവവും സങ്കടവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ദരിദ്രരായ കുട്ടികൾക്ക് യാതൊരു വിധത്തിലും ഉള്ള ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമുള്ള നിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ഫീസുകൊടുക്കാൻ ശക്തിഇല്ലാ എന്നു കുട്ടികളെ സ്കൂളിൽ ചേർക്കാനുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി എഴുതിവയ്ക്കുന്ന എല്ലാവരേയും ഫീസ്കൊടുക്കേണ്ടതായ ചുമതലയിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Tarakan.]

തായാൽ യാതൊരു സങ്കടവുമില്ല. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു മാസത്തിൽ രണ്ടോ നാലൊചക്രം പിരിസായികൊടുക്കുന്നതിനു ധാരാളം ആളുകൾഉണ്ടാകുന്നതായിരിയ്ക്കും.

എല്ലാ വിദ്യാലയങ്ങളിലും തൽതുൽപ് നിർബന്ധിതമായി ഏർപ്പെടുത്തിയാൽ അതിൽനിന്നും ചില്ലറയല്ലാത്തതായ ഒരാദായം ഗവർണ്മെൻറിന് ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം ബ്രിട്ടീഷ് ഇൻഡ്യയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഇങ്ങിനെ നടന്നുവരുന്നതായി പല പത്രങ്ങളിലും ഞാൻ വായിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവ എത്രത്തോളം യഥാർത്ഥമാണെന്നൊ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു കൂടുതൽ അന്വേഷണം കഴിക്കുന്നു സ്വീകരിക്കാമെന്നൊ പറയുന്നതിന് എനിക്കു നിശ്ചയമില്ല. എങ്കിലും അതു ഗവർണ്മെൻറിന്റെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമാകുന്ന പക്ഷം നിശ്ചയമായിട്ടും കൂടുതൽ ആദായം ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും. ഇപ്പോൾതന്നെ നമ്മുടെ സംസ്ഥാനത്തു ചില സ്കൂളുകളിൽ തൽതുൽപു നടപ്പുണ്ട്. അതുസംബന്ധിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള പലരേയും കണ്ടു ഞാൻ ചോദിച്ചതിൽ നല്ലതായ ഒരു സംഖ്യ ആദായം ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്ന മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ട് ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവർണ്മെൻറു ശ്രദ്ധയോടുകൂടി അന്വേഷിക്കുന്നപക്ഷം നല്ല സംഖ്യ ലാഭം ഉണ്ടാകുമെന്നും അതു ഈ വകയ്ക്കു ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുമെന്നുംഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കൊള്ളുന്നു.

അതിനുംപുറമെ ഈ സംസ്ഥാനത്തു സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള സ്കൂളുകൾ എല്ലാം ആവശ്യമുണ്ടൊ എന്നും അതു ആവശ്യമുള്ള സ്ഥാനങ്ങളിലാണൊ എന്നും ഗവർണ്മെൻറ് അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്. ആവകയ്ക്കു ശേഷിയുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ രണ്ടോ മൂന്നൊ മാസത്തേക്കു നിയമിക്കുന്നപക്ഷം നിശ്ചയമായിട്ടും പല സ്ഥലങ്ങളിലും സ്കൂൾ ആവശ്യമില്ലാഎന്നുകാണുന്നതും ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു മാറ്റിക്കൊടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും ആകകൊണ്ട് ആ ഇനത്തിലും ഗവർണ്മെൻറിന് ഒരു ചെറിയ ലാഭം ഉണ്ടാകും എന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ട് അതിലേക്കും ഗവർണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇങ്ങനെയുള്ള ആദായമാർഗ്ഗം ഒന്നും തന്നെ ഉണ്ടാകയില്ലാ എന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതുപോലെ അധ്യാപകന്മാർക്കു ശമ്പളക്കൂടുതൽ കൊടുക്കാൻ ഗവർണ്മെൻറിനു ശക്തി ഉണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു ഗവർണ്മെൻറു പാപ്പരായിപ്പോകും എന്നു ഭയപ്പെടേണ്ട

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ആവശ്യമില്ലെന്നും അങ്ങനെ ചിലവിട്ടുവാൻ ശക്തി ഇല്ലാതെ ആകുന്ന കാലത്തു ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ ആദായം ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഈ സഭയിലെ അംഗങ്ങൾ തയ്യാറായിരിക്കും എന്നുള്ള ഉറപ്പോടുകൂടി ഈ പ്രമേയത്തെ സഭയുടെ അംഗീകരണത്തിനായി ഞാൻ സമർപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

MR. M. N. PILLAI (*Trivandrum*) : Sir, I am glad to second the resolution. I am sure this is a resolution which no non-official Member would ever attempt to oppose. Ever since the inauguration of this reformed Council no session has closed without this subject being taken up for discussion. The schoolmaster has always been before the public eye. And, as far as I can remember, there is no Member who has not dealt with this question in some form or other. The character and training of the vast majority of the school-going boys and girls are in the hands of these low-paid teachers. In these days when prices are high Rs. 14 a month is not enough to keep body and soul together. Officers in other departments, though low-paid, very often get rewards, perquisites and other gratifications, but the schoolmaster cannot get bribe and the large majority of them are honest men. We shall not be doing our duty to ourselves, if we do not come to their rescue. The scale of pay proposed by Mr. Tarakan is extremely reasonable.

The proposal to raise their pay is one of urgent importance and I am sure it will be accepted not only by the Members of this house but by the whole country. The pages of the proceedings of the Legislative Council will show how insistent the demand has been. There is no use therefore of talking at any length on this subject. The fate of the resolution has to be settled by the number of votes and not by any lengthy arguments. I hope the Government Members will not oppose the resolution. I am sure that my friends on this side of the House will give their solid votes in favour of this resolution.

As there are a number of important resolutions coming up, I do not take up any more time in speaking on a resolution on which our opinions are so united.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): I also beg to support the spirit of the resolution moved for enhancing the pay and prospects of the Vernacular School teachers. In the present state of Travancore, the Vernacular School teacher is a very potent factor to be reckoned with. His usefulness, the part he plays in the development of the country, and in the diffusion of ideas and, above all, the importance of the work he does for the training and uplift of the rural population of the country need no commendation from any one on this side of the House. The Vernacular School teacher has become an almost indispenable institution in the country. Their number is legion and when counted it goes to well nigh over five figures including the grant-in-aid Vernacular School teachers. The Vernacular School teacher is a man who is to all the country dear and passing rich with 14 sirkar rupees a month. His poverty has so strongly appealed to our minds in the last few years that the whole country views the demand as very reasonable, nay as

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. K. Thomas.]

the *sine qua non* of all real educational progress. To render these struggling people some help so as to relieve, in some measure, however slight, the misery of their lives, is considered as one of the prime duties of any State that has the ultimate good of the country at heart. Almost all of them being natives of Travancore, the amount spent for their betterment is not likely to take wings and enrich distant countries as in the case of certain other classes of appointments in the higher grades of the service. Unless we are able to create an enthusiastic, willing and contented class of teachers who feel that they have a heavy responsibility in moulding the minds of our future citizens in their most plastic period, the education imparted in the schools, instead of being a blessing to the country, will degenerate and be a curse, the magnitude of which none of us is able to accurately appreciate and realise at this time. Their demand is just; our duty is plain, but certain difficulties face us, and we have to evolve the means for surmounting these difficulties.

I am not one of those who feel that we have reached the high water mark of Vernacular education, even though the department is able to manipulate figures and show that, in taluks like Tiruvalla, Neyyattinkara and Kottayam, we have reached the figures 117, 109 and 105 per cent. of hypothetical school-going population, though the total for the whole State is about 80 per cent. Much less do I think that the amount we spend for Vernacular education, which is about Rs. 20 lakhs, is a fair or adequate amount to be spent on such a necessary item in the budget. This works at about 8 as. per head of the population of our State. It is observed that those countries which spend higher amounts per head for education invariably show higher earning capacity for its citizens. In countries like England, United States, New Zealand and Japan which spend much higher sums for education per head, the earning capacity of the citizens shows a proportionate increase.

The enormous expansion in popular education that has taken place in these countries is the one cause of their increased earning capacity, and the industrial movement in those countries has brought home to these nations the recognition that the general spread of education even when it did not pass beyond the elementary stage meant increased efficiency of the worker.

So that if we want to increase the earning capacity of our citizens, we must spend more money on elementary education. Where we spend at present 8 annas per head of the population, we must aim at increasing this expenditure up to 16 annas at least in the near future. I know I will be confronted with the question, where are the funds? It is an old saying "where there is a will, there is a way" and I know that this has been shown on close examination, much more meaning than meets the ear. I am happy to note that Vernacular education in the State is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

at present in the hands of one who has during his long service in the department established a reputation for enthusiasm and for practical capacity and that the department is presided over by a veteran Travancore officer who by his intimate knowledge of the people is able to tackle the problems that lie at the root of all educational undertakings in this country. But what I value even more is the well-known humanitarian proclivities of the present Head of the Administration and the fact that neither the worries of office nor the devotion to 'red-tape' has sapped the fountains of enthusiasm with which perhaps all of us start in life and without which no high task for the improvement of humanity has ever been undertaken. I may in this connection suggest that certain sources may be tapped to find the money for this purpose. The imposition of a nominal fee ranging from 1 to 4 chackrams in the Primary Classes in the case of those who can afford to pay fees, exemption being given to those who certify that they are too poor to pay the fee for their children, is one such. Absolutely free education in the case of those who are able to pay fee is unnecessary in this country. The demand for education is so keen that I do not know if it is necessary that we should regard free education in the light of an inducement. I would also at the same time insist that the course of instruction prescribed should not necessitate the purchase of unnecessary text books and that in the four primary classes, only one text book need be prescribed. The students should not be advised or compelled to go in for a number of books and note books.

Another source to be tapped is the introduction of vocational training. Spinning has been attempted in certain schools and I understand that the scheme bids fair to be paying. In the coastal region, coir-making also may be attempted in the lower classes one hour a week, and if the students take to it with avidity, the scheme cannot but be able to pay for the upkeep of the teachers.

Industries indigenous to particular areas may be taught in the school. Societies on co-operative principles should be established so that the nucleus of funds may be created which may further be of some service to people of the deserving poor classes. For the investigation of these questions I think a committee may be appointed but with the condition that they must submit their proposals within six months. With these few remarks, I have great pleasure in supporting the motion.

MR. R. KRISHNASWAMI AIYAR (*Ag. Director of Public Instruction*): Sir, as a new Member, and as one who took charge of the office of the Director of Public Instruction less than a fortnight ago, it is with considerable diffidence that I rise to speak on the motion before the House. I find that there are as many as five resolutions on different subjects connected with education to be discussed at this session. I had therefore to spend whatever time I could spare both day and night within the last few days, in going through voluminous files, so that I may be posted with as much information as possible on them. In view of the limited time that I had for this purpose, I am conscious

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. R. Krishnaswami Aiyar.]

that my presentation of the Government case is likely to be imperfect, if not perfunctory. I trust, however, that the Council will extend to me the indulgence to which one, situated as I am, is entitled to. With these few words, I will pass on to speak on the motion before the House.

In the first place, I may point out that the subject of the pay of Vernacular School teachers has not been ignored by the Government, but has received continuous attention at their hands during recent years. Before 1910, the salary of the lowest paid teachers of Vernacular Schools *viz.*, those of classes I, II and III was only Rs. 7 per mensem. In that year a revision of salaries was undertaken taluk by taluk. As a result of this revision, the salary of teachers of classes I, II and III was raised from Rs. 7 per mensem to Rs. 10 per mensem. In 1919, this was further raised to Rs. 12 and, on the report of the Salaries Committee, it was again raised to Rs. 14. This was done in the year 1922 less than four years ago. Again during the same period the salaries of teachers of class IV and Headmasters of Primary Schools have also been considerably increased. So it will be seen that a great deal has been done within the last few years to improve the pay of the class of teachers to whom the Resolution relates, *viz.*, teachers of Primary Schools.

The next point to which I wish to refer is the cost that would be involved in giving effect to the Resolution. In that matter, I find that I am at a disadvantage, because the Resolution seems to apply only to Government Primary School teachers. It is not clear whether it applies to Boys' Schools only or Boys' Schools as well as Girls' Schools. Again, as the wording stands, it seems to exclude teachers of Primary Classes in Vernacular Middle Schools and Vernacular High Schools. The wording is Government Primary School teachers. So it is not possible to form an exact estimate as to what the cost would be. It depends upon the interpretation to be given to the terms of the Resolution. I find that Mr. Stephenson had made a rough calculation of the additional cost which would be involved. The minimum cost of the proposal (*a*) *i. e.*, to raise the pay of Government Primary School teachers from the present rate of Rs. 14 per mensem to Rs. 15 to Rs. 20 per mensem would be Rs. 40,000 per annum and the average cost would be about Rs. 1,70,000. With regard to the proposal (*b*) the cost would be about Rs. 40,000 per annum. As regards proposal (*c*), *viz.*, raising the grant-in-aid to Primary School teachers from the present rate of Rs. 7½ to Rs. 10 per annum, the increased cost would be about Rs. 1,70,000. And if in addition we give Headmasters allowances of Rs. 4 per mensem, that would involve an additional cost of Rs. 70,000, so that the cost of part (*c*) would be Rs. 2,40,000 in all. Thus the total average cost of the scheme would roughly be somewhere about Rs. 5,00,000.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*) : Is it inclusive of the Girls' Schools also?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. R. KRISHNASWAMI AIYAR (*Ag. Director of Public Instruction*): It is not quite clear as I said from the wording of the resolution.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): Not about the wording of the resolution I ask, but about the computation now given by the Member?

MR. R. KRISHNASWAMI AIYAR (*Ag. Director of Public Instruction*): This calculation applies to Boys' Schools only and not to Girls' Schools. If Girls' Schools are included, then the figures would be augmented.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): May I have the details once again?

MR. R. KRISHNASWAMI AIYAR (*Ag. Director of Public Instruction*): There are 2,500 teachers of classes I, II and III for Primary Schools for boys.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): I want only the figures relating to the cost.

MR. R. KRISHNASWAMI AIYAR (*Ag. Director of Public Instruction*): I said that the immediate cost of proposal (*a*) would be Rs. 40,000 per annum and the average cost Rs. 1,70,000. Proposal (*a*) deals with teachers of classes I to III in Government Primary Schools. Proposal (*b*) relates to the pay of Headmasters of Government Primary Schools, and the cost of that proposal would be about Rs. 40,000 per annum. The cost of the first part of proposal (*c*), *i. e.*, grants-in-aid to aided Primary Schools would be about Rs. 1,70,000 and if we grant an allowance of Rs. 4 per mensem to the Headmasters, that would result in an additional expenditure of Rs. 70,000 so that, under (*c*), there would be an additional expenditure of Rs. 2,40,000.

My next point is that unless a case is made out that the salaries now given to teachers of Vernacular Schools are very low in comparison with those given to similarly qualified officers of other departments, Government would not feel justified in taking up the question of revision of the salaries of these teachers separately. In the case of Members of the Council, they are in a position of greater freedom and less responsibility than Members of Government. They can confine their vision to a particular vista. But Government cannot do that. When a particular proposal is placed before them, they have to make a comprehensive survey and consider what the direct as well as the indirect results of that proposal would be.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): May I know whether the Member is in order when he refers to the Members on this side of the House as not so much responsible as the Government?

PRESIDENT: I think he is in order in giving expression to a belief of his which other Members on the other side of the House are individually able to correct for their own satisfaction if they find it necessary to do so.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): May I know from the President whether it is not offensive.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

PRESIDENT: I do not think it can be regarded as offensive, for the term responsible would be very elastic.

MR. R. KRISHNASWAMI AIYAR (*Ag. Director of Public Instruction*): I may assure the Member that I had absolutely no idea of giving offence to any Member. I remember to have read in the papers some years ago that after retiring from the Premiership, Mr. Asquith described himself as being in a position of greater freedom and less responsibility, although he still continued to be a Member of Parliament.

MR. K. I. JOSEPH (*Minachil* cum *Devicolam*): Will the Member please speak a little louder?

MR. R. KRISHNASWAMI AIYAR (*Ag. Director of Public Instruction*): As I have said, the cost of giving effect to the proposals would amount roughly to Rs. 5,00,000. If the salaries of Primary School teachers are increased, unless we increase at the same time the salaries of teachers of Vernacular Middle Schools and Vernacular High Schools, anomalies of various kinds would arise. So, this would inevitably lead to a revision of the salaries of teachers of Vernacular Middle Schools and Vernacular High Schools also. Then again, as I said before, this would lead to a demand for revision of pay on the part of low-paid officers of similar qualification employed in other departments. And as it will be difficult to resist their demands in the new circumstances, those demands will also have to be complied with. If the result of all this is taken into account, the total additional cost to Government would mean something very much higher than Rs 5,00,000.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): May I know the approximate amount that it will come to?

MR. R. KRISHNASWAMI AIYAR (*Ag. Director of Public Instruction*): I cannot give an approximate idea. Again supposing Government are in a position to allot more funds for educational purposes, we have to see whether this particular proposal should be given priority of claim on such funds. There are several other needs of the Education Department, for example, we want money for the extension of Primary Education. Again, we want money to provide increased accommodation for the larger and larger numbers of boys seeking admission into our schools. Again, we have to see that the schools which have been handed over to the department by the people are properly equipped and maintained. All these require more and more funds year after year. If any additional funds are ear-marked for the purpose of improving the pay and prospects of Vernacular School teachers, it may mean that there will be no money left for any of the purposes that I just mentioned. I need not say that these are only a few of the needs of the Education Department.

In conclusion, I might say that, personally, as one who has served as a teacher for more than thirty-three years, nothing will give me greater pleasure than to see the salaries of all teachers and especially of those who are in the lowest rungs, of the ladder improved. On behalf of the Government also, I may assure the House that they realise that the salaries now paid to those who are engaged in educating the future citizens of

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the State are not high. But improvement of salaries of the teachers is largely a question of funds. That being the case, Government can only sanction an improvement of their pay if necessary funds are made available and I may assure the Members on behalf of the Government that they will examine the question and do whatever is possible within the limit of any additional funds they may be able to set apart for educational purposes.

MR. K. SIVARAMA PANIKKAR (*Shertallai*) : I wish to speak a word or two with regard to the resolution before the House. I am very much grieved to see that the Director of Public Instruction who has been a teacher for over a period of 33 years cannot, though he wishes to see that his brethren are paid something to keep their body and soul together, see his way to find funds, and at the same time he says that there are other pressing needs in the department than the pay to be given to these Vernacular School teachers. What we ask on behalf of these teachers and, especially, being a school-master myself I feel a little grieved and I cannot speak without passion on behalf of these poor school-masters, is that they are only asking the Government a pay sufficient to keep their body and soul together, to keep their hearths burning and nothing more than that. Rs. 14 is the sum they get as pay and Rs. 14 we know is not a sum which will fetch even a bag of rice in these days. He has a family to maintain and unfortunately in the case of a teacher his family is prolific. (*Laughter.*)

In this connection, let me also try to point out the importance of primary education. The period of infancy, Sir, has long been recognised to be the most important fact by all educationists, it being the time during which the character of man is shaped and hence also the importance of persons responsible for imparting instruction in this period. In other words, primary education and Primary School teachers hold the first place in any sound scheme of education. Discontent among these teachers would be an obstacle to progress in education. It will therefore be in the interests of the country to bestow greater care and consideration over this set of people. But, in Travancore, I have to point out with regret that these teachers form the "Depressed Class" in the rung of official ladder. Their pay is quite inadequate to meet even their bare expenses calculated on the basis of a very low standard of living. This fact has been time and again brought to the notice of the Government by the non-official public both in this House and outside.

It is certainly a great relief to learn that the Government themselves have recognised the need for increasing their pay, but they defer the time, though with reluctance, for want of funds. Considering the largeness in the number of these teachers, the financial difficulties should be admitted. But they are not so great as the Government fear. Even if otherwise it should not deter us from doing what is needful, considering the fact that upon the Vernacular School teacher rests the responsibility of moulding the future citizens of the State. The pay of the Vernacular School teachers was raised from Rs. 12 to Rs. 14 so recently as Tulam

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. Sivarama Panikar.]

1098 and the question may arise why their pay should again be raised so soon. When they accepted it without murmur, it was on the principle that "half a loaf is better than none". It however does not show that they were satisfied with it. Again, it must be admitted that since then, the standard of living has increased. We see from the press and platform that there is wide-spread discontent on account of their low pay and it can only be subsided by remedying their grievances and especially by an improvement in their pay and prospects. In this country, we find that there is no scale of pay. Nowhere else in India could we find, I believe, a teacher without any hope of getting an additional pay during his official career as schoolmaster. He starts with Rs. 14 more or less and he dies also sometimes with Rs 14. This shows evidently that some increment is necessary. If we enquire into the details as to how a Vernacular Primary School teacher leads his life in a village it is certainly shameful to us all to know that he is rather begging or borrowing at the hands of other people and also living at the generosity of rich men. That is what he actually does. If this state of things is allowed to go on, I am afraid that he will resort to other means also. Probably he will begin to steal. (*Laughter.*) Before we have the misfortune to hear that, it is better that we show some mercy in the matter of these Vernacular School teachers.

This shows that some increment in their pay and prospects is necessary. Even though their present pay is Rs. 14, if a time scale is now introduced, they will, I am sure, be satisfied. They will, at least, have the hope of getting something more in the future. With that hope, they will get on with their work. Now, as it is, there is no ambition left in them. Their enthusiasm is chilled. How can these teachers work in a class room without anything to go for. Of course, these are selfless people, as Mr. Hodgson put it, and, if this state of affairs is allowed to continue, I am afraid that what little self they have would become less. That is to say they will die even in the class room on account of starvation.

In this connection, I beg to bring to the notice of this House what is being done elsewhere in the neighbouring countries. Even in a small country like Pudukotta, what is given to a Vernacular Untrained teacher is Rs. 12½. But if he has undergone training in the lower grade, as soon as his course is over, even though he may have failed, his pay is Rs. 15. But if he passes the examination, he gets Rs. 20. As regards the upper grade, one who has failed gets Rs. 17½, whereas as soon as he passes the examination he is given Rs. 22½. Candidates who have read up to Form III are taken to the lower grade, whereas candidates who have read up to Form IV are taken to the higher grade.

Even in Cochin, there are three grades of schoolmasters. The first grade of teachers get Rs. 20 to Rs. 25, the second grade Rs. 15 to Rs. 20 and the third grade Rs. 15 only.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Again, in Mysore the pay of a teacher in the Vernacular Primary schools ranges from Rs. 15 to Rs. 30. The minimum qualification is the lower secondary examination, but in large Primary Schools there are men who have passed the Upper Secondary course (equivalent to the Vernacular S. S. L. C.) and Upper Secondary training. Elementary education is free throughout the State.

What is being done in Madras is this. The Director of Public Instruction writes to say that as regards teachers, they should either be of proved ability or should hold a Trained Teachers' Certificate. In schools with standards above the fifth, the Headmaster should ordinarily hold a Trained Teacher's Certificate of the secondary grade. There are three grades of teachers. The Elementary Lower Grade Untrained teacher starts with Rs. 15. I too, like Mr. C. P. Tarakan, happened to hear the Director of Public Instruction say that the pay that is given to the Vernacular School teacher was something like Rs. 8 or Rs. 9. But when I searched for that statement in the Proceedings of the Council, I was sorry I could not find it. Elementary Higher Grade Untrained teacher gets Rs. 20, whereas the First Grade teacher gets Rs. 25. As for women teachers, in every grade they get Rs. 5 more. As soon as they are trained they get Rs. 20 to Rs. 30, with an annual increment of Re. 1, Rs. 25-1-50 and Rs. 35-1½-50-1-60 respectively. In addition, a duty allowance on varying rates from Rs. 2 to Rs. 5 is given to Headmasters and Headmistresses.

In Poona, the Director of Public Instruction says " the pay of Vernacular School teachers ranges between Rs. 20 (minimum) and Rs. 60 (maximum). The minimum qualifications in the case of men and women teachers are the Vernacular Final Examination and the Vernacular Fifth Standard Examination respectively. The maximum qualification is the third year certificate of a Training College for Primary School teachers."

Unqualified teachers are given Rs. 20; qualified but untrained teachers are given Rs. 25 to Rs. 30.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Neyyattinkara*): Sir, it need hardly be stated that I rise to support the principle of the resolution moved by Mr. C. P. Tarakan. It has been stated on behalf of the Government that they have got their full sympathy for the lot of the miserable village schoolmaster. It has also been stated by Mr. Krishnaswami Aiyar in his personal capacity, that he would be very much satisfied if the lot of these people can be improved. But speaking on behalf of the Government, Mr. Krishnaswami Aiyar assured us that at present he cannot go further than making this statement. In fact, he bluntly put it that it was all a question of funds; there was no difference whatever in regard to the question as to the improvement of the lot of the teachers. If funds are available he said the Government would certainly take up the question. He reminded the House when dealing with

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Parameswaran Pillai.]

that aspect of the case that we have greater freedom and less responsibility and that the Government had to consider the indirect effect of conceding this request on the part of the non-officials. For, according to him, it would not only involve increase in the expenditure in the Education Department but would also involve a similar growth in the expenditure under certain other departments as well. Now, Sir, the Government might have recognised from the past proceedings of this Council that the non-official public are united in asking them to see that the pay and prospects of the subordinate service are substantially improved. So that, in regard to that principle of improving the pay and prospects of the subordinate service, whether in the Education Department or other departments, so far as the non-official public is concerned, they have been demanding the same of the Government. For reasons financial, it might not have been possible for the Government to satisfy public opinion in every respect. The question no doubt is one of funds. But funds will have to be made available. How to do it is the only question then. It is stated from the other side that the non-official public or this side of the House, I do not know whether that is the intention, should point out the sources of the funds that may be utilised for this purpose. Sir, speaking on the question of responsibility, again the difficulty is this. If we are not responsible to the Government, the same is the case with the Government. It is equally true that the Government are not responsible to us. Only if the Government were responsible to us, they would have known very much earlier indeed where to find the funds from. As it is, you know, Sir, that the powers of the non-official Members of this House are extremely limited. They are unable, as it happened to-day unfortunately, even to ask for information on non-votable items, so much so it is the effect of the Regulation that we are unable to point out the exact sources of income, how to appropriate the revenues and how to set free funds for meeting our legitimate demands. So it is a case of absolute inability on our part for no fault of ours. It is therefore that we look to the Government themselves to do their very best and their very honest best in regard to this matter so that all expectations, reasonable expectations I would say, may be satisfied. Now, Sir, I am not in a position to say exactly what rates of increments or grades of increments should be put in. That is a matter of detail. It is certainly a source of relief to find that the Director of Public Instruction has assured us that the matter will engage the serious attention of Government even hereafter. I would only request the Government to expedite their enquiry in regard to this matter so that, at least when the next budget is prepared, and presented before us, the lot of the schoolmaster would be improved at least to some extent so that we might say that their cause has not been urged in vain.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara* cum *Karlikapalli*) : I have great pleasure in supporting the resolution brought forward by Mr. C. P. Tarakan. I consider that the question of improving the pay of the Primary School teachers is a very important one and has to be decided by the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Government very urgently. On this occasion, I am thankful to my revered *Guru* Mr. Krishnaswami Aiyar who has promised on behalf of the Government that the question will be considered sympathetically by them. As this assurance is given, I feel very great relief. But some of the aspects of the question have to be, it seems to me, brought to the notice of the Government. The Government appear to be under the impression that much has been done to the Primary School teachers by the Government. Historically, that will be found to be not quite correct. I shall refer to one or two points in this connection. The Government schools were first established in this State, I believe, during the reign of Her Highness Lakshmi Bhai Rani. At that time, the pay given to teachers in the taluk schools and the other schools established at the time was the same as that given to the chief clerks in the Kariakar's office or the Tahsildar's office and that continued to be the case for a very long time. Afterwards, and within our own memory, when we were all children attending schools, I think the lowest pay of a Vernacular School teacher was Fs. 49 or Fs. 50 and the same pay was given to the clerks in the Taluk cutcherries. The pay of the head-clerk was the same as the pay of the Headmaster in the schools. So, what I beg to point out in this connection is that the position of teachers has not been improved. But on the other hand, it has been steadily going down. Now, the pay of the head-clerk or the head-accountant in the Taluk Cutcherri is, I believe, Rs. 50 and that of a Vernacular School teacher who teaches up to the fourth class is only Rs. 18. It may be said that the pay of the Vernacular School teacher in some cases, that is in the Middle Schools, is higher. That is about Rs. 40. But the pay of the teachers in Vernacular Schools is lower than the pay even of the lowest clerks in the Taluk Cutcherries. So, historically, if the position is to be made just to the teachers, I think they should be given a much larger increase of pay than what was suggested by Mr. C. P. Tarakan. If at all, it errs only on the side of parsimony and I hope the Government will consider the moderateness of the measure and will at once accede to the request made.

Looking into other departments also, I find that persons who have the same qualifications as the teachers in Primary Schools, are drawing a much higher pay. For example, the clerks in the Registration Department are getting from Rs. 15 to Rs. 24. That is the lowest pay, the highest being Rs. 40 or Rs. 50. Some of these clerks in the Registration Department have no examination qualification at all. In the Education Department, examination qualification is compulsory. No one who has not got any examination qualifications will now be employed in the Education Department. The general educational attainments of teachers, their training afterwards, and the necessity for them to be always in touch with the advance of knowledge, scientific and otherwise, will show clearly that they deserve a much higher salary than the clerks in the Registration Department who are at best doing only mechanical work. All these points I wish to bring to the notice of the Government in order to show that the Government have not been just to the teachers of Primary Schools in consideration of the work that is being

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Raman Menon.]

done by them. Also historically their position has not been improved but it is becoming worse and worse in comparison with that of the employees in other departments.

As regards the financial effect, I believe there is nothing to be afraid of. From the Administration Report for 1100, I find that the Government has a balance in hand of about Rs. 10 lakhs. This year also there will be such a balance, because the increase in the revenues of 1100 was not due to any windfall but owing to a natural expansion in several of the items of Government revenues such as export duties, import duties and so on. So there is nothing to be afraid of in the calculations made by Mr. Krishnaswami Aiyar.

Another point urged is that others also may ask for similar increase. If there are persons in other departments who are in the same predicament, they must also be given an increase of pay. I believe there are very few in other departments who are in the same deplorable condition. So the first attention should be given to the matter of the Primary School teachers.

In the Education Department itself there may be other expenses as was pointed out by Mr. Krishnaswami Aiyar. But all those expenses are, I believe, more or less in the nature of luxuries in comparision with the necessities of the primary school teachers, though of course by themselves they may be necessary. So the first attention of the Government should be directed to this matter. I do not say that the increments proposed now are to be the final word in that matter. Increase of pay will have to be given to the lowest grades of teachers at least. For the time being, this is a very reasonable compromise and the Government ought to be glad of this compromise and should give effect to this proposal at least in the case of the lowest grades of teachers, that is of those to whom Rs. 15 to Rs. 20 is proposed. That I think should be taken in hand at once. Of course, it may be said that teachers may be had for a pay even lower than what is now given to them. That is no argument and no Government should put forward such an argument. For higher appointments also, people on a much lower pay will be available ; but that is not the question. A living wage should be given to the lowest class of educated Government servants.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. G. RAMAN MENON (*Mavelikara cum Kartikapalli*): So, I heartily support the resolution.

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*): I also rise to support the motion that has been brought forward by Mr. C. P. Tarakan. I am glad that the fact that the lot of the Primary School teachers is one to be ameliorated has been unanimously admitted not only by the representatives of the public, but also by representative committees appointed by the Government as well as the head of the departments and the administration of various kinds. As has been even now admitted by the Director

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of Public Instruction, the question is only one of finding funds; and the labours of those who are interested in this subject ought to be concentrated on a thorough examination of the whole question from the standpoint of finance and other aspects of the question that have been suggested by the Director in his speech. At the same time, I might point out one or two aspects which will impress more emphatically the importance of the question on the Government.

For one thing, as one who has been teaching in an English School for a number of years—nearly 25 years—I must say that the pupils that we get in English Schools pass through the hands of these Vernacular School teachers during the first four years of their education and during that period they get into intellectual habits which it will be very difficult for the teachers of the English Schools to eradicate if they are bad, however hard they might try. Now it is easy to think that the Primary School teacher's work is of a low order. He is engaged in teaching the young children. If we go to his school, we will find that his school building is a very poor thing compared with the school buildings of English Schools and Colleges. But we are not to judge of things by their outward appearance. As a matter of fact, if the foundation to be laid in the Primary School is vitiated, the State will be obliged to reap the fruits of it, and the students too all through their High School career, their College career and throughout their lives. We cannot estimate these consequences. So it would be a very false economy to stint money on expenditure connected with the education of our boys and girls during the first four years of their school career.

Another aspect of the question that I would refer to is this. Our State justly boasts that we are practically in the forefront as far as literacy is concerned. Now the people of the State get credit for this throughout India, throughout the civilised world, I may say. But how is it that that credit for literacy is given to us? It is because we have been able to make these Primary School teachers sweat on such a low wage in order to produce a large number of literates in the country. Now what I ask is—is it fair for the Government to get the credit of this advanced literacy at the same time pay such a low and miserable salary to the honest men who are helping the State to take this credit? I might also say that the number of Vernacular School teachers is very great. They are spread all over the country and their influence for good or bad must be on the increase year after year. I wish to draw the attention of the Government to these aspects of the question add ask whether it is wise, whether it is statesmanlike, to allow such a large number of persons who have such real and great influence among the people to continue in a State of chronic discontent with regard to their life, especially when we consider that their discontent is not unreasonable as we are convinced that they are working on a wage which we cannot say is an adequate living wage.

Now, when we consider all these aspects together, what I would emphasise is that if there is any question of comparative importance or demand, whether it be in the expenditure on education or in the general expenditure, I think that there is no item of expenditure in the State

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Thomas.]

that is more important or that we should care for more immediately than this longstanding demand for the improvement of the condition of the Vernacular School teachers. Now, I have to refer to one aspect which has not been dwelt upon by the other Members, namely, the position of the grant-in-aid teachers. If the position of the Government Primary School teacher is very miserable, if the position of the teacher who is paid Rs. 14 a month is miserable it is enough for me to leave it to you to imagine what the position of the same class of teachers with the same qualification and doing the same kind of work would be when they have practically to live upon Rs. $7\frac{1}{2}$ a month in most cases.

PRESIDENT : Will the Member kindly explain that a little more fully for the information of the House as to how he makes out that the grant-in-aid teacher has to live upon Rs. $7\frac{1}{2}$?

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*) : Because, I think that in most cases, he does not get more than the grant that is given by the Government. I think he gets only the whole grant. In some cases, the Managers give an additional sum. But in most cases it is only the grant that is being given.

PRESIDENT: Then, may I enquire whether that responsibility lies upon the Government or upon the Managers of the schools ?

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*): I am going to speak upon that. I was speaking with regard to the question of pay of the aided school teachers who are not cared for by the managers, the Government being not at all responsible for the scale of salary paid to them.

MR. G. PARAMESVARAN PILLAI (*Nedyattinkara*) : May I know from the Member if the position is as he stated it to be, whether the Managers are not playing a fraud upon the Government?

C. P. THOMAS (*Nominated*): I think that, if they are playing any fraud, it is the duty of Government to find that out and punish them. But there will be no records on which to hold them responsible.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*) : Is not a certain percentage of the pay given by the Manager of the school ?

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*): Originally when the salary was fixed at Rs. 6 no Manager was bound to pay more than Rs. 6 because the idea was that it was enough if he got the full salary grant that was given then. But this was some years ago.

MR. R. KRISHNASWAMI AIYAR (*Ag. Director of Public Instruction*) : Will the Member kindly quote the Government Proceedings which he refers to ?

MR. C. P. THOMAS (*Nominated*): I cannot quote it. It was ten or fifteen years ago. I clearly remember the matter. If I am given time, I will be able to refer to the records. I am not now standing here as a spokesman of any Manager. The Manager's action may be right or wrong. I am standing here simply to speak on the position of the Vernacular School teachers. If the Government have got any complaint about the Managers, they will have to deal with that question in

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

their own way. My point is that whatever may be the position of the Managers, Government have definitely and deliberately accepted the responsibility of giving primary education to the people of the State. I remember clearly enough that, during the last administration, the Dewan said in public that the Government are not bound to provide for the higher education or the collegiate education of the people whenever they ask for it, and that that could be provided for only if funds are available. So far as primary education is concerned, the Government have undertaken the responsibility of giving such education to the people. So long as they have taken upon their shoulders the responsibility of giving primary education to the people of the State, the Government cannot say, in the case of the grant-in-aid school teachers alone, that they are not responsible for their salary and that the Managers alone are responsible for that. The grant-in-aid school teachers also do the work of the Government in the matter of giving primary education to the people of the State. Suppose there are no Managers. Will it not be the duty of the Government, so long as they have accepted the responsibility of giving primary education to the people of the State, to provide for payment of these teachers also?

PRESIDENT: The House will now adjourn and meet again at 3 o'clock.

The House adjourned at 2-3 P. M. and met again at 3-3 P. M.

MR. KALLOOR NARAYANA PILLAI (*Chengannur* cum *Pattaxamitta*) :

സർ, മിസ്റ്റർ തരകൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമേയത്തിന്റെ സാരാംശത്തോടു ഞാൻ പൂർണ്ണമായിട്ടു യോജിക്കുന്നു. മലയാളംസ്കൂൾഅദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം ഇപ്പോൾ കേവലം തുച്ഛമായും അവരുടെ ഉപജീവനത്തിനുവേണ്ടും വിധം ഉതകാത്ത നിലയിലും ആണിരിക്കുന്നതു്. അവക്കു് ശമ്പളം കൂട്ടികൊടുക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യവുമാണു്. എന്നാൽ അതിലേക്കു് ഏതുപ്രകാരമാണു ഫണ്ടു് ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് എന്നുള്ള സംഗതിയാണു് ആലോചനാവിഷയമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതു്. അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു ശമ്പളംവർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടകാര്യം ആവശ്യമാണെന്നും അലങ്കാരത്തിന്നല്ലാ എന്നും ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കുഗ്രാമങ്ങളിൽ സാമാനങ്ങൾക്കുംമറ്റും വില വളരെ കുറവാണെങ്കിലും അദ്ധ്യാപകന്മാർ വളരെ ദാരിദ്ര്യമാണു് അനുഭവിക്കുന്നതു്. ഒരദ്ധ്യാപകനു സ്കൂളിൽ പോകുന്ന അവസരങ്ങളിൽ നല്ല വേഷംധരിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. അതിനുതക്കവണ്ണം ദ്രവ്യസ്ഥിതി അയാൾക്കില്ല. അദ്ധ്യേതാക്കളുടെ മുൻപാകെ നല്ല ആരോഗ്യവാനായിട്ടു് അവരുടെ ശരീരപുഷ്ടിയെ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടതായിവരും. എന്നാൽ ആഹാരത്തിനു മാർഗ്ഗമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് അതിനും നിവർത്തിയില്ല. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ നില ഒരുതരം വേഷംകെട്ടൽപോലെയാണിരിക്കുന്നതു്.

ഈവക ക്കു ഫണ്ടു് ഏതുപ്രകാരമാണു് ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു് എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ചിലതു ഞാനും നിർദ്ദേശിക്കാം. ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസുകൾ കൂട്ടി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Kallur Narayana Pillai.]

ചേത്തു (ഡബ്ലിംഷിഫ്റ്റ് സിസ്റ്റം) പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സമ്പ്രദായം ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽവരുത്തീട്ടുണ്ട്. ആ സിസ്റ്റംകൊണ്ട് ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസുകളിലെ അദ്ധ്യായനം ആറുമാസത്തിനുള്ളിൽ നടത്തിക്കാൻ കഴിയുമെന്നും കാണുന്നു. ആ ക്രമത്തിന് ഒന്നും രണ്ടും ക്ലാസ്സ് ഒന്നിച്ചുചേത്തു മൂന്നുക്ലാസ്സിലെ പഠനംകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷ് സ്കൂളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ഒരു വിദ്യാർത്ഥിക്ക് സാധിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഫ, ൨ ൦ ൦ അദ്ധ്യാപകന്മാരോളം നമുക്കു കുറയ്ക്കാവുന്നതും ഫർ-ശ്രൂഷണക്രമത്തിന് ഒരു വലിയ സംഖ്യ ലാഭം എടുക്കാവുന്നതുമാകുന്നു.

ഇവിടത്തെ വിദ്യാലയങ്ങൾക്കായി വലുതായിരിക്കുന്ന കെട്ടിടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അനവധി ദ്രവ്യം ഉപയോഗിക്കുന്നതു് അക്രമമാണ്. ഒരു വർഷത്തിൽ കുസ്സ്രൻകാളേജ് പ്രൊഫസർ റവറണ്ട് പിറർസ്ട്രിക്ക് വഞ്ചിയൂർസ്കൂൾ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഈ മാതിരി ഒരു കെട്ടിടം ഇംഗ്ലണ്ടിലാകട്ടെ ഇൻഡ്യയിൽ മറെവിടെയെങ്കിലുമാകട്ടെ കണ്ടിട്ടില്ലാ എന്നാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. ഇത്രമാത്രം ഭീമമായ ഒരു സംഖ്യ ചിലവാക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു കെട്ടിടമാണ് അദ്ദർ സ്കൂൾ. അതുപോലെ തലവടിയിലും ഫന്നു, ൦ ൦ ൦ രൂപാ ചിലവുചെയ്തു ഒരു പള്ളിക്കൂടം കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്. അയിരമൊ രണ്ടായിരമൊ രൂപാ ചിലവഴിച്ചു് വിദ്യാലയങ്ങൾ കെട്ടുന്നപക്ഷം അതിലും ഒരു നല്ലസംഖ്യ നമുക്കു ലാഭം എടുക്കാൻസാധിക്കും.

ഇതിനുംപുറമെ കാളേജിൽ ട്യൂട്ടേഴ്സ് എന്ന് കുറേ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുണ്ട്. അവരിൽ ചിലരെ കുറയ്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിലും ഒരു നല്ലസംഖ്യ ലാഭം എടുക്കാൻ സാധിക്കും. കൂടാതെ കാളേജിൽ അലങ്കാരത്തിനായിട്ടുമാത്രം ചില ക്ലാസ്സുകളുണ്ട്. അതായതു് ബീ. എ. ആണേഴ്സ് നാലോ അഞ്ചോ കുട്ടികൾമാത്രമെ ഈ ക്ലാസിൽ പഠിക്കാനുള്ളു. അതിനെ നിർത്തുന്നപക്ഷം ആ ഇനത്തിലും ഒരു നല്ലസംഖ്യ ലാഭം എടുക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു.

ഇതിനുംപുറമെ പ്രൈമറിവിദ്യാഭ്യാസം ചിലവുകൂടാതെനടക്കത്തക്കവണ്ണം ഉള്ളനിലയിൽ ആക്കണമെന്നു ഗവർണ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു ചിലതു പറയാനുണ്ടു. നിർദ്ധനന്മാക്ക് ഫീസ് ഇളവു ചെയ്തുകൊടുക്കുകയും അതല്ലാത്ത ആളുകളോടു ഫീസ്വാങ്ങിക്കുകയും ചെയ്യണം. ചിറയിൻകീഴ ഇംഗ്ലീഷ്പള്ളിക്കൂടത്തിൽ ഒരു അധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥിയുടെ രക്ഷകർത്താവു ഫീസ് ഇളവുചെയ്തുകിട്ടുണ്ടോ എന്നും, ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ഫീസ് ഇളവുചെയ്തുപഠിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ എന്നും തമ്മിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തിക്കുമായി. ഈ നിലക്കു ഫീസ് കൊടുക്കാൻ തുണിയുള്ളവരുടെ കുട്ടികളെ ധർമ്മമായി വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലാ. ഇങ്ങനെ കൊടുക്കുന്ന ഫീസ് കണക്കാക്കുന്നപക്ഷം നാലു ലക്ഷത്തിൽ ചില്വാനം രൂപാ ഗവർമ്മെൻറിനു ലാഭം എടുക്കാമെന്നുള്ളതിൽ യാതൊരാക്ഷേപവും ഇല്ല. മൂന്നാംക്ലാസിലേക്കും നാലാംക്ലാസിലേക്കും മാത്രം രണ്ടണവീതം ഫീസ് ഈടാക്കുന്നപക്ഷം ഇപ്പോഴത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു രണ്ടുലക്ഷംരൂപാലാഭം കിട്ടുന്നതാണ്. അദ്ധ്യാപകന്മാർ നമ്മുടെ ഭാവിപൌരന്മാർ ആകേണ്ടകുട്ടികളെ സന്മാർഗ്ഗികമായനിലയിൽ ചരിപ്പിച്ചു് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു തയാറാക്കിക്കൊടുക്കുന്നവരാണു് എന്നുള്ള സംഗതി ഓർക്കുമ്പോൾ അവർക്കു് ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കേണ്ടതു് എത്രയുംആത്യാവശ്യമാണെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം.

മിസ്റ്റർ തരകന്റെ പ്രമേയത്തിന്റെ സാരാംശത്തെ അനുകൂലിക്കുന്നുഎന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിനു് ഒന്നു രണ്ടു കാരണങ്ങൾ പറയാനുണ്ടു്. പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സംഗതിയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രമേയത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. മിഡിൽസ്കൂളുകളിലുള്ള പ്രൈമറിക്ലാസ്സ് അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളംകൂട്ടാൻ ഈ പ്രമേയംകൊണ്ടുസാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിനെസംബന്ധിച്ചു മിസ്റ്റർ സി. പി. കൊച്ചുകുഞ്ഞുപിള്ളയുടെ ഒരു പ്രമേയവും ഉണ്ടു്. അതിൽ ഒരു കമ്മിറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി അവരുടെ നിർദ്ദേശപ്രകാരം അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം വർദ്ധിപ്പിക്കണമെന്നാണു പറയുന്നതു്. ആ പ്രമേയം ഇതിനെക്കാൾ ഉപയോഗപ്രദമായതുകൊണ്ടു മിസ്റ്റർ സി. പി. തരകൻ ഇതിനെ പിൻവലിച്ചു് അതിനോടുയോജിയ്ക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നും ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടുകൊള്ളുന്നു.

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): മിസ്റ്റർ തരകൻ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമേയത്തിന്റെ മൂലതത്വത്തോടു ഞാൻ അനുകൂലിക്കുന്നു. നാട്ടുഭാഷാവിദ്യാലയങ്ങളിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ശമ്പളക്കൂടുതൽ കൊടുക്കേണ്ട സംഗതിയിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനു് അവകാശമില്ലാത്തതാണു്. ഈ സംഗതിയെപ്പറ്റി നിയമസഭയിൽ ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചതിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള മറുപടിയിങ്ങനെയാണു്.

"The scale of pay of teachers in Vernacular schools was revised as recently as 1922 A further general improvement of the scale will involve heavy charges on general revenues and the Government are reluctantly compelled to defer consideration of the question for the present".

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

ഈ മറുപടികൊണ്ട് അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ശമ്പളക്രൂട്ടുതലിന്റെ ആവശ്യമില്ലെന്നു ഗവർണ്മെന്റു പറയുന്നില്ല. ഇവരുടെ ശമ്പളങ്ങളെ തല്ക്കാലം ക്രൂട്ടാതിരിക്കുന്നതിനു രണ്ടു കാരണങ്ങളാണു ഗവർണ്മെന്റു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. ഒന്നിലൊന്നു അടുത്തകാലമായ ഫൻറു വു-ൽ അവരുടെ ശമ്പളങ്ങളെ ക്രൂട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നും, മറെറാന്നു് ഇവർക്കു ശമ്പളം ക്രൂട്ടുന്നപക്ഷം പൊതുമുതലിൽനിന്നും വലുതായ ചിലവിനു് ഇടവരുമെന്നുമാണു്. ഫൻറു വു-ൽ നടത്തീട്ടുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുപരിഷ്കാരങ്ങളിൽ മറുഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിൽ കൊടുത്തിട്ടുള്ള ശമ്പളക്രൂട്ടുതലുകളൊടു സാമ്യമായും ന്യായമായും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ ഇപ്പോൾ ശമ്പളക്രൂട്ടുതലിനു് ആവശ്യപ്പെടുകയില്ലായിരുന്നു. സക്കാർ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഏതാനും ആളുകാംക്ഷ ശമ്പളം ക്രൂട്ടി കൊടുക്കണമെന്നുള്ള ഒരു പ്രമേയം ജനപ്രതിനിധികാം നിയമസഭയിൽകൊണ്ടുവരണമെങ്കിൽ അതിലേയ്ക്കു് എത്രത്തോളം അത്യാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി അതിൽനിന്നും വ്യക്തമാകുന്നതാണു്.

ഫൻറു വു-ൽ നടത്തിട്ടുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുപരിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഡഫെദാരുടെ ശമ്പളം ഫ വ്യ ം ഫ ര ം രൂപയായി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ ചില അറൻറർമാക്കും ഫ വ്യ-ം മറുചിലക്കു ഫ ര-ം രൂപാവീതം ശമ്പളങ്ങാം നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഒടുവിലത്തെ ശമ്പളമായി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു രണ്ടാംതരം ഡഫെദാരന്മാരുടെ ഫ ര രൂപയാണു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുപരിഷ്കാരങ്ങാം നടത്തി ശമ്പളങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുമ്പോാം മിസ്റ്റർ കൃഷ്ണസ്വാമിഅയ്യർ പറഞ്ഞമാതിരി ഗവർണ്മെൻറു വേണ്ടപോലെ പഠ്യാലോചന ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുന്നു എന്നാണു്. അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നു എങ്കിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരെക്കാാം ക്രൂടുതൽ ശമ്പളം അറൻറർന്മാക്കും ഡഫെദാരന്മാക്കും നിശ്ചയിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ശമ്പളത്തെപ്പററി സങ്കടപ്പെടുന്നതിൽ അവരെ ആക്ഷേപിക്കാൻ തരമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സക്കാർ പള്ളിക്രൂടങ്ങളിലുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു് ഒരു രണ്ടാംതരം ഡഫെദാരുടെ ശമ്പളമെങ്കിലും കിട്ടിവരുന്നതായി സമാധാനപ്പെടാം. ഗ്രാൻറുപള്ളിക്രൂടങ്ങളിലുള്ള വാദ്ധ്യാന്മാരുടെ സ്ഥിതി ഇതിലേറെ കഷ്ടതരമാണെന്നു പറയാതിരിപ്പാൻ നിവർത്തിയില്ല. പലെ ഗ്രാൻറുപള്ളിക്രൂ-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ടങ്ങളിലും അദ്ധ്യാപകന്മാക്ക കടലാസിൽ നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ശമ്പളത്തുക യ്ക്കും കയ്യിൽ കിട്ടുന്ന തുകയ്ക്കും തമ്മിൽ പലെ വ്യത്യാസങ്ങളും ഉള്ളതാ യി അവരിൽനിന്നും തന്നെ എനിക്കറിയാനിടയായിട്ടുണ്ട്. ഈ സം ഗതി എന്റെ സ്നേഹിതൻ മിസ്റ്റർ താമസു സമ്മതിച്ചു പറകയും ചെ യ്തിരിക്കുന്നു. ഗ്രാന്റുപള്ളിക്കൂടം അദ്ധ്യാപകന്മാരെ സാധാരണ മനു ഷ്യരുടെകൂട്ടത്തിൽ ഗണിക്കേണ്ടതും, അവക്ക രക്ഷിക്കാൻ കുടുംബങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് അനുമാനിക്കേണ്ടതും, അവക്ക കിട്ടുന്നതായ ഈ തു ച്ഛമാ യ തുകകൊണ്ട് എങ്ങിനെ ജീവിതകാലം നടിക്കാൻ സാധി ക്കുമെന്നുള്ള സംഗതി ഗവർമ്മെൻറു ഗാഢമായി ആലോചിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു. ഇവരുടെ കഷ്ടതയിൽ ഗവർമ്മെൻറു പ്രവേശിച്ച് അവരെ രക്ഷിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

MR. K. MADHAVAN PILLAI (*Trivandrum* cum *Neduvangad*): ഒരു ക്ല ലിക്കാറന്ന് എന്തു ശമ്പളം ഉണ്ട് ?

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam* cum *Vilavankod*): രണ്ടരപ ണം മുതൽ മൂന്നര പണംവരെ ഉണ്ട്. അതു സാധാരണ കാലങ്ങളി ലാണ്.

അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം രാജ്യ ത്തിന്റെ പൊതുമുതലിൽനിന്നും വലുതായ ഒരു സംഖ്യ ചിലവാകുമെ ന്നു ഗവർമ്മെൻറു പറയുന്ന അഭിപ്രായം എത്രയൊ പരമാർത്ഥമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല. ഇതിലേക്കു സാധുക്കളായ അദ്ധ്യാപകന്മാർ എങ്ങിനെ ഉത്തരവാദികളായിത്തീരുമെന്നുള്ളതു് എനിക്കു മനസ്സിലാ കുന്നില്ല. പ്രൈമറിപ്പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പള ങ്ങളും മിസ്റ്റർ തരകന്റെ അഭിപ്രായപ്രകാരം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നപക്ഷം അ ഞ്ചുലക്ഷംരൂപാ വേണ്ടതായി വരുമെന്നാണ് അക്കിംഗ് ഡയറക്ടർ പറ യുന്നതു്. ഈ സംഗതി ജനപ്രതിനിധികളും അറിയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു് എനിക്കിപ്പോഴും സംശയം തോന്നിയിരിക്കുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസഡി പ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ചിലവു് ഇന്നത്തെ ഭീമാകൃതിയിൽ എത്തുന്നതിനു് ഏ റ്റവും പ്രധാനമായി സഹായിച്ചിട്ടുള്ളതു് എഡ്യൂക്കേഷൻ കോഡാണ്. ഇവിടെ നടപ്പാക്കീട്ടുള്ള എഡ്യൂക്കേഷൻകോഡ് ഈ രാജ്യത്തിനു ചേരു ന്നതല്ലെന്നും, അതിനാൽ വന്നുചേരുന്ന ചിലവുകളെ താങ്ങാൻ ഈ രാ ജ്യത്തിന്റെ കോശസ്ഥിതിക്കു ശക്തി ഇല്ലാതെവരുമെന്നും ആ കാല ത്തുതന്നെ അതിനു് അടുത്ത കാലങ്ങളിലും ജനപ്രതിനിധികളും വേണ്ടപോലെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

വാദിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. എഡ്യൂക്കേഷൻകോഡിലെ വ്യാപ്തികളെ ശരിയായി വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ ജനപ്രതിനിധികൾക്കു ശക്തിയില്ലെന്നാണു് അന്നത്തെ ഗവർണ്മെൻറ് അക്കാലത്തു് അഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്. അതിന്റെ ഫലം എന്തായിത്തീർന്നു എന്നുള്ളതു് അനുഭവം കൊണ്ടപോലെ തെളിയിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഖജനാവിൽ വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ള പണത്തെ ഗവർണ്മെൻറിന്റെ ലാ ആഫീസരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു വിപരീതമായി ദുർവിനിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിനെപ്പറ്റി നിയമസഭയിൽ ചോദ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഗവർണ്മെൻറും അവരുടെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും നടത്തുന്ന എഴുത്തുകുത്തുകൾ രഹസ്യങ്ങളാണെന്നും അവ ജനപ്രതിനിധികൾ അറിയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നുമാണു മറുപടിയിൽ വിധിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഗവർണ്മെൻറിന്റെ വരവുചിലവുകളുടെ നിലയെപ്പറ്റി ജനപ്രതിനിധികൾ അന്വേഷിച്ചറിഞ്ഞു ഗവർണ്മെൻറിനെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ട കടമ അവർക്കുണ്ടെന്നാണു ഞാൻ കരുതിയിരുന്നതു്. എന്റെ ഒരു ചോദ്യത്തിന് ഇന്നേദിവസം കിട്ടീട്ടുള്ള മറുപടിയിൽനിന്നും ആ കടമയും ചുമതലയും ജനപ്രതിനിധികൾക്കില്ലെന്ന വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളക്രമീകരണത്തിനു വരാവുന്ന ചിലവുകളെപ്പറ്റി ജനപ്രതിനിധികൾ ഇപ്പോൾ ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടതായി വന്നിരിക്കുന്നു. ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു ഫ൦ വ൪-ൽ ഫ൦ രൂപാ ശമ്പളമുണ്ടായിരുന്നതിനെ ഫ൦ ൯൫-ൽ ഫ൫ രൂപയായും ഫ൦ ൯൭-ൽ ഫ൭ രൂപയായും വർദ്ധിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ കാലത്തിനിടക്കുള്ള ഓരോ ദിവാൻജിമാരുടേയും കാലങ്ങളിൽ പലേ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളേയും പരിഷ്കരിയ്ക്കുകയും അതിലേയ്ക്കായി പൊതുമുതലിൽനിന്നും ഓരോ ഭീമമായ തുകകൾ അവയുടെ ശമ്പളച്ചിലവുകൾക്കായി വിനിയോഗിയ്ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. ഓരോ അവസരങ്ങളിലും നടത്തീട്ടുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുപരിഷ്കാരങ്ങളെ ഓരോന്നായി പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ കൂടുതൽ ശമ്പളമുള്ളവർക്കു വീണ്ടും ശമ്പളക്കൂടുതലുകൾ കൊടുത്തു പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണു്. ഇങ്ങിനെ നടത്തീട്ടുള്ള ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുപരിഷ്കാരങ്ങളിൽ രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുമുതലിൽനിന്നും ഉണ്ടാകുന്ന അധികച്ചിലവുകളെപ്പറ്റി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ രണ്ടു കോടിരൂപ വരവുള്ള ഈ രാജ്യത്തു വ൦ ലക്ഷത്തോളം രൂപ ശമ്പളച്ചിലവുകൾക്കു വിനിയോഗിക്കേണ്ടതായി വരികയില്ലായിരുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രാജ്യത്തിന്റെ വരവു അനുരൂപമായവിധം വർദ്ധിച്ചുവരുമ്പോൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന പക്ഷം ആയതു ഇവിടത്തെസ്ഥിതിക്കു് ഒരിക്കലും സാധിക്കുന്നതല്ലാ. ഓരോ കാലങ്ങളിലും രാജ്യത്തിൽ വരുത്തിക്കൂട്ടുന്ന ചിലവുകളെ താങ്ങുന്നതിനു പലേ വഴികളിലും വരവുകളെ ഉണ്ടാക്കുകയും ആയതിനെ വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്ന നയമാണു് ഇവിടത്തെ ഭരണത്തിൽ പ്രധാനമായി കണ്ടുവരുന്നതു്. അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു ശമ്പളക്കൂട്ടുതൽ കൊടുക്കുന്ന സംഗതിയിലും ഗവർണ്മെൻറു ഈ നയം സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ ഈ സാധുക്കൾക്കു വലുതായ അനുഗ്രഹമായിത്തീരുന്നതാണു്. ഇന്നത്തെ പബ്ലിക്കു് സർവീസിൽ പല കാലങ്ങളായി വന്നുചേർന്നിട്ടുള്ളതും ആവശ്യത്തിൽക്കൂടുതലായി വർദ്ധിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതും ആയ ശമ്പളച്ചിലവുകളെ കണ്ടുപിടിച്ചു കുറയ്ക്കുന്നതായാൽ ജനങ്ങളിൽ കൂടുതലായ നികുതഭാരം മുമ്പത്തേതുപോലെയും രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുമുതലിൽനിന്നും എടുക്കാതെയും അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു ശമ്പളങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഈ ബുദ്ധിമുട്ടുകളോടുകൂടി അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു നോക്കുന്നതായാൽ അതിലേക്കു അവർ സ്വീകരിച്ചുവരുന്ന അഹന്മാരാണെന്നു തെളിയിക്കാൻ പ്രയാസമില്ലാത്തതാണു്.

രാജ്യത്തിന്റെ ഭാവി അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ കയ്യിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ബാലന്മാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും അവരുടെ സ്വഭാവഗുണം രൂപീകരിക്കുന്നതിലും ശക്തിയോടുകൂടി അസ്ഥിവാരം തുടങ്ങേണ്ടതായ സ്ഥലം പ്രാഥമികവിദ്യാലയങ്ങളാണു്. അവിടെ കയറുന്ന ഇന്നത്തെ ബാലന്മാരാണു് അടുത്തകാലത്തെ പൌരന്മാരും പൌരപ്രമാണികളും, രാജ്യതന്ത്രജ്ഞന്മാരും, ഭരണകർത്താക്കന്മാരുമായിത്തീരുന്നതു്. അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ അഭ്യസനത്തിൽ ബാലന്മാക്കു ലഭിക്കുന്ന വിദ്യാഭ്യാസവും സ്വഭാവഗുണവുമാണു പിന്നീടുള്ള അവരുടെ ജീവിതദശയിൽ സകലവിധമായ ജയാപജയങ്ങൾക്കും കാരണമായിത്തീരുന്നതു്. ഏതു താണതരം ക്ലാസുകളിലേയും അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു രാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയസ്സുരമായ ഭാവിക്കുവേണ്ടി വേലചെയ്യാനുള്ള ഒരു ഓഹരി അവരിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. ഇന്നത്തെ ബാലന്മാക്കു് അവരുടെ പിന്നീടുള്ള ജീവിതദശയിൽ ബഹുമാനമായി കാലയാപനംചെയ്യുന്നതിനു യോഗ്യതയ്ക്കു തക്കവണ്ണമുള്ള പരിശീലനവും സ്വഭാവഗുണവും സ്കൂൾകെട്ടിടങ്ങളിൽവച്ചു് അവക്കു കൊടുക്കാനുള്ള കടമക്കൂടി ഈ അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. ഈകാലത്തെ പട്ടാളക്കാരെ ഭയപ്പെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും അദ്ധ്യാപകന്മാരെയാണു ഭയപ്പെടേണ്ടതെന്നും ഒരു അവസരത്തിൽ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. Kumara Pillai.]

Lord Brougham പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് എത്രയൊ പ്രമാത്മായിട്ടുള്ളതാണു്. ഇത്ര വലുതായ ചുമതലകളും ഉള്ളവരും ആയതു വഹിച്ചുവരുന്നവരുമായ അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു് അനുരൂപമായവിധം ശമ്പളങ്ങൾകൊടുക്കാൻ ഗവർണ്മെൻറിനെറ ഇന്നത്തെ കോശസ്ഥിതി അനുവദിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും ഇന്നത്തെ അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു ഡപ്പോഴാരന്മാരെക്കാൾ എത്രയൊ കൂടുതലായ ശമ്പളങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ടതു നാട്ടുഭാഷയുടെ അഭിമാനത്തിനും രാജ്യത്തിൻെറ രക്ഷക്കും എത്രയൊ അത്യാവശ്യമാണെന്നു പറയാതിരിപ്പാൻ നിവർത്തിയില്ലാത്തതാണു്.

മി: സി. പി. തരകൻെറ പ്രമേയത്തിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളക്രമങ്ങളെക്കുടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള ഭാഗത്തെ അതുപോലെ അനുകൂലിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ലാ.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): May I stop here?

PRESIDENT: You may finish the sentence.

MR. T. KUMARA PILLAI (*Kalkulam cum Vilavankod*): I want a minute more, Sir.

ഈ പ്രമേയത്തിനടുത്തായിത്തന്നെ മി: സി. പി. കൊച്ചുകുഞ്ഞുപിള്ളയുടെ ഒരു പ്രമേയംകൂടെ ഭേദഗതികളോടുകൂടി വരുന്നതാണു്. അതിൽ അദ്ദേഹം പറയുന്നതു് അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളക്കുടുതലിനെപ്പറ്റി ആലോചിക്കുന്നതിനു് ഒരു കമ്മിറ്റി രൂപീകരിക്കണമെന്നാണു്. അതുപോലെഒരു കമ്മിറ്റി എപ്പെട്ടുത്തുകയും അവരുടെ വിചാരണയിൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളക്രമം എന്തായിരിക്കണമെന്നും അതിലേക്കു പണത്തിനുള്ളവഴികളെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുന്നതാണു്. അങ്ങനെയല്ലാതെ ഈ പ്രമേയം കൌൺസിലിൽ പാസായി എന്നിരുന്നാലും അതിനെ ഗവർണ്മെൻറിനു സ്വീകരിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത വിഷമഘട്ടങ്ങളിലെക്കു നയിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിച്ചു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യാൻ ഒരു കമ്മിറ്റിയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. മി: തരകൻെറ പ്രമേയത്തിൽ ഈ ഭേദഗതി വരുത്തുന്നതു യുക്തമായിരിക്കുമെന്നും അങ്ങിനെ ഒരു ഭേദഗതി അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവരുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

MR. K. C. MAMMEN MAPPILLAI (*Commerce and Industry, North*): Sir, it will be an act of supererogation on my part were I to attempt to elaborate the arguments in support of the proposition before the House. The spokesmen of the Government and the non-official Members of the House have always done lip-service to the statement that the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

salary of Vernacular school teachers deserves increase. I do not make any exception in this matter. It is only when we come to discuss the ways and means that there will be back-sliding and qualifications and modifications and all sorts of evasions usually resorted to in such cases. The work done by the Vernacular School teachers is more important than the work performed by any other set of public servants, whether of the Excise, Medical or Engineering or any other department. The duty of moulding the destiny of the country devolves upon the Primary School teachers. And as has been pointed out by Mr. Thomas, it will be a pity if these teachers are branded with the stigma of workers in sweated industries. Mr. G. Raman Menon pointed out that in the early stages of development of Vernacular education, these teachers were getting the same salary as the subordinate officers of Judicial and other Departments. But later on by an irony of fate those people were given four and five times the salary they were originally drawing, whereas the Vernacular School teachers got very little increase. Various methods have been suggested as to how the difficulty of financing the additional cost may be met. I do not want to enter into it. The method suggested by Mr. Kochukunju Pillai would, I hope, commend itself to the House. He suggests that the whole question be gone into by a representative body of the House and that a report be placed before the Government.

In this connection, I want just to say one word about the grant-in-aid schools. Some of my friends on this side of the House did not seem to be familiar with the type of teachers known as grant-in-aid teachers We, in Central Travancore, are aware of their miserable existence This House seems to be under some misapprehension regarding the matter. These schools are no doubt originally very defective. In some cases, some people, in order to eke out an existence, got some influentia men and put them forward as managers. In some other cases, an ecclesiastic, to provide employment to his people, brought into existence a number of grant-in-aid schools. In other cases, there have been teacher-managers. These were the origins of some of the grant-in-aid schools. Some of my friends here will bear me out when I say that in the old days of the Popular Assembly I had been very unsparing in the denunciation of the grant-in-aid schools, the more glaring of these school generally. But defects have disappeared. The grant-in-aid schools hav been departmentalised. The authority and control exercised by the ins pecting staff of the Government is as vigorous and thorough as in th case of teachers in departmental schools except in the matter of th salary of teachers. The boast of our country in regard to the percentag of literacy is made possible to a large extent by grant-in-aid schools while the cost to the Government per pupil in grant-in-aid schools is fift per cent. lower than the case of departmental schools. Again, I may sa that. under the present rules, there is absolutely no possibility for grant in-aid schools to levy the fees they were formerly getting. Formerl they were getting two and three rupees every year from each pupi Sometimes they were also getting paddy, cocoanut or other produce.

MR. C. P. THOMAS *(Nominated)* : May I know from the Membe whether the Managers of grant-in-aid schools are precluded from co

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. K. C. MAMMEN MAPPILLAI (*Commerce and Industry, North*): That is what I am saying to that. The grant-in-aid schools were collecting fees formerly and were thus adding to their meagre income from grants-in-aid. But now, unless they become private *pial* schools, these grant-in-aid schools cannot levy any fees. I must also add that it was in the time of Sir P. Rajagopala Chari that the Government publicly laid down the proposition that these teachers of grant-in-aid schools should be given their full salary as grant from the Government. I am sure the Director of Public Instruction will bear me out when I say that there has been such a definite and emphatic pronouncement by the Government to this effect. But owing to the exigencies of the financial conditions when effect was given to the promise, the grant-in-aid was found to be lower than the pay of the departmental school teachers. When the Government increased the departmental Primary School teacher's salary from Rs. 7 to Rs. 10,the grant-in-aid school teacher's salary stood at Rs. 6 only. When some of us spoke on this matter to the then Dewan, we were told that the Government accepted the proposition that these grant-in-aid schools were doing a part of the responsibility of the Government for giving free education to all the poeple of the country. I may assure the Government that few people will complain if all the managements are abolished and their schools were taken over by the Government. After the weighty and definite statement of policy by the previous administration, the Government cannot go back upon it. Now can the Government lay the blame upon the Managers? The Inspectors and the Assistant Inspectors are at present visiting these schools and exercising the utmost supervision upon every detail of the school administration. I personally have no particular fondness for these Managers. There is however one thing to be said for them; but for their enterprise, these schools in out of-the-way localities would not have come into existence. And when the interest on the amount laid out on the site, buildings, equipment, etc., provided by the management is taken into account, it cannot be said that the Managers are not providing anything for the upkeep of these schools. It is therefore not at all unreasonable that the Government should discharge the obligation they have deliberately undertaken to pay the full salary as grants. The Education Code has been responsible for a very large waste of money over buildings, etc., and I also had my share in denouncing the Education Code. There is no use in crying over spilt milk. But the grant-in-aid schools are not responsible for this waste which was forced upon them by the Government. In out-of-the-way places like Adur—let alone Vanchiyur –the Government and the people have been compelled to waste money upon buildings. The private school Managers will be justified in claiming that the Government should compensate them for what is now admitted to have been a waste. At one time the Managers performed a necessary function. At the present time if the Government do not want them, by all means let them go. But in virtue of the past pronouncement of the Government and in consideration of the fact that private grant-in-aid schools are bearing a large share of the duty which the Government have deliberately taken upon

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

themselves, *viz.*, that of providing universal free primary education, I submit that the salary of these grant-in-aid school teachers also should be raised to the same level as in corresponding departmental schools and that the whole of this salary should be met by the Government.

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*) : Sir, I feel extremely glad that an opportunity has been given for discussing this important resolution regarding the pay and prospects of the Vernacular School teachers. It is well-known to all the Members of this House as well as the public outside that the teacher's profession perhaps has the smallest emolument. To his credit, especially that of the elementary teachers, went the smallest portion of the whole lot. I think that nobody can deny the fact that these teachers are doing very good service to the country and nobody can minimise the importance of the work done by these teachers. The question as to how the pay of these teachers can be raised has been one which has engaged the attention of the non-official Members of the House for a long time. In view of the urgency and the importance of this all-important question, a solution has to be found. That is a matter for serious and careful consideration for a long time. During the period of the first Council, several attempts were made to bring the subject into discussion, but for one reason or other, we were not able to get the opportunity. Attempts were also made to point out ways and means for providing funds which could be utilised for enhancing the pay of these teachers as this will be shown by the discussion on the question of printing Vernacular text-books. All possible opportunities have been availed of to bring this matter to the prominent attention of the Government. It will be evident from the discussion on the budget during the last Budget Session and from questions put from this side of the House that there has been almost complete unanimity regarding the necessity for enhancing the pay of these teachers. Not only in this House, but also in the Sri Mulam Popular Assembly, this question has been raised. It seems to me therefore absolutely unnecessary to discuss the question as to whether there is any necessity for raising the pay of the Vernacular School teachers. That necessity has been proclaimed long ago. As years advanced the necessity is becoming keener and keener. I am sure the Government themselves will readily admit the necessity as well as the urgency of enhancing their pay. That these teachers have been and are doing excellent work has long ago been testified to even in this House by the highest authority one ducation in this State. The only problem that requires solution is as to the means of securing our object. This problem requires careful examination. It is also essential that we should find means to improve the pay of the teachers as early as possible. We have been expressing our sympathy for a very long time and no useful purpose has been served by this mere expression of sympathy. To my mind, no problem deserves more urgent solution than this. And I sincerely hope that advantage will be taken of this opportunity to remedy the long-standing grievance. It is impossible to enter into a detailed discussion of the financial side of the question,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. P. Nilakanta Pillai.]

The Members on this side of the House are equally alive to the responsibility of increasing the pay as the Members on the other side to the financial condition of the State. The very fact that the elected representatives of this House are sitting in the Finance Committee of the State is sufficient to show that there is a certain amount of responsibility on the part of the members on this side of the House, more responsibility than on the Members on the other side. His Highness the Maha Raja of Travancore gave us a constitution to be worked with a certain amount of responsibility and I think that constitution has been worked with the required amount of responsibility. And the proceedings of this House will show that the Members on this side have always looked upon the expenditure as well as the income side of the budget as a whole, not, piece-meal. Therefore I think that Mr. Krishnaswami Aiyar ought to have been more considerate in making the remarks that the Members on this side of the House have not looked into the financial side of the question.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): May I know from the member to whom this side of the House is responsible and to whom the other side is responsible?

MR. K. P. NILAKANTA PILLAI (*Chirayinkil*): This side of the House and the other side of the House are both responsible to the people.

So it is a matter of paramount importance that some means should be devised by which the pay of the teachers may be enhanced. No additional taxation should be imposed; whether Mr. Kochukunju Pillai's resolution is accepted or whether any committee is appointed to solve this problem, there should be no additional taxation on account of this matter. The total expenditure which may be required if a reasonable increase of pay is given is bound to be large. There are three thousand teachers for boys and seven hundred teachers for girls. (*Some voices: No, there are more.*) I am subject to correction. The number of teachers in aided schools is also very large. Any scheme which can bring relief to teachers in Government schools should also make similar provision for those in aided schools. Various expedients have been suggested for reducing the number of teachers so that the pay of those in employment may be increased. I do not believe that these expedients will in any way serve the purpose. I may also speak of the expediency of teaching boys and girls in the same school. I doubt very much whether the Government will allow all these on the ground of utility. In dealing with this question of increasing the pay of those teachers, the Government should see that while they are redressing one grievance they do not create another. No doubt, the expenditure is increasing rapidly and even during the last session, the Financial Secretary drew pointed attention to it. The problem of adopting a system of compulsory primary education is also approaching solution. But these by no means ought to deter us in tackling this vital question of enhancing the pay of the Vernacular School teachers to whose care the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

children have to be committed in their infancy. I hope if a general reduction of expenditure is effected in the Department of Education it will be done in the higher grade of service. On a consideration of all possible aspects of the question, I am unhesitatingly of opinion that all possible and speedy means should be adopted for enhancing the pay of the large number of Vernacular School teachers. There is no use in merely sympathising when this side of the House is of opinion that the pay of the Vernacular School teachers should be increased. It is high time to translate this sympathy into something tangible in terms of rupees, chackrams and cash. With these words, I also support the motion.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*) : Sir, I wish to speak a few words in favour of this motion. I may point out at the very outset that I am glad to join with the Government when they admit the urgent necessity of increasing the pay of the Vernacular School teachers. But there is the difficulty of finance. I am persuaded to support this motion on two outstanding reasons. The first reason is the baneful influence that is being brought to bear on the school children and the other is a rational which will be understandable when I refer to it. When I said baneful influence, I meant the effect of the insufficient provision by way of salary given to these teachers, who have got the greatest responsibility, equal to, if not more than, that of the Government to look after the development of the character of the pupils. In this connection, let me just pay a mead of praise to the jealous care which the Government show to the education of the people of the country. Now, I am reminded of a story exhibited in a cinema film. A white student and a negro were studying together. The white student was advised not to go along with the negro. But in spite of the obstacles, he managed to go outside and made common cause with the negro. It was said that this would spoil the child; but here there is no such thing. In Travancore, what is the influence that is exercised over the minds of the children who were entrusted to their care. I will just quote an incident that took place some time back. Once while I was just talking to a few children playing about I asked a boy why he was walking in a particular manner. He replied that he was walking just like his teacher. But I saw him walking not as an ordinary man but like a hunchback. He said that the teacher walked like that. The teacher knew that this was due to his reluctant belief in half meal a day. If that be the thing, I would rather like to see that this condition of affairs does not obtain any longer; I would rather be glad to dispense with these teachers. But once they are employed, they should not be made to confront this actual state of their existence.

These teachers must be afforded the necessary assistance to keep their body and soul together. Now, as we find it, the condition of these teachers is most deplorable. The most important item of their work with reference to the teaching of the student has more or less a religious aspect. These teachers are not only under-fed, but occasionally starved. The college professor does not in the least suffer, but enjoys. Just look at their fates. We are rather inclined to believe that the pupils

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. M. Sivatanu Pillai.]

before whom these teachers appear would not even care for them. That is the present condition of these teachers. It is therefore high time that their condition should at least to some extent be improved.

With regard to the second point *viz.*, rational, let us see what is obtaining abroad. I don't go so far as Bengal—it may not be liked very much by the President—but I will go as far as Hydrabad. What is the condition of affairs there? As my friend Mr. Panikkar was not able to speak about it as being out of time, I may be given the privilege of referring to it. There, the minimum pay ranges from Rs. 30-50. Middle School Examination is the lowest minimum qualification required for that. Middle School Trained teachers' grade is Rs. 30 to Rs. 65. Then in the course of the letter which Mr. Panikkar had from the Deputy Director of Instruction of Hydrabad he says "Although I do not know the scale of pay given to the teachers in your State, still I am of opinion that the starting salary of teachers should not be less than Rs. 30." And he further adds that "the scale of pay to the teachers has been arrived at after a good deal of discussion and consideration." Similarly, in regard to Baroda, which is also a State like ours, there, in the course of an authoritative reply, it is said that the teachers have a fair chance of getting to lower inspectoral grades. The grade is as follows in that State:—

Untrained teachers—Rs. 15-20 with bienniel increments of Re. 1.

Trained teachers

1st Grade Rs. 20-25
2nd Grade Rs. 25-30

and the Senior Grade Rs. 30 upwards. That is the condition of affairs.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deptuy President*): May I know whether he knows that the whole pay of the teachers is paid by the Government or partly by local bodies and partly by the Government?

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): They are paid in their schools. It may be that these schools are maintained by the local bodies.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): More than two-thirds of the pay of the teachers are paid by the local bodies.

MR. M. SIVATANU PILLAI (*Tovala*): Whatever that may be, the scale which obtains there is what I have referred to. Whether the pay is given by the Government or by the people, I am not prepared to say one way or the other. We have come across arguments brought forward by the Members on the other side of the House that increased salary means efficiency. May we ask if the Government do not require these Vernacular School teachers to be efficient at all? I refuse to believe that that is the position of the Government. If efficiency is synonymous with increased salary and if efficiency is indispensable, that definition of efficiency should be applied to these teachers as well.

PRESIDENT: Your time is up.

MR. C. N. TUPPAN NAMBUTIRI (*Jenmi*): സർ, മലയാംപള്ളിക്കൂടം അദ്ധ്യാപകന്മാർക്ക് ഇന്നുള്ള ശമ്പളത്തിൽനിന്നു കൂടുതൽശമ്പളം കൊടുക്കണ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മെന്നുള്ള മി: തരകന്റെ പ്രമേയത്തോട് ഞാനും യോജിക്കുന്നു. എന്നാൽ മി: തരകൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു ൟ രൂപാ മുതൽ ൟ രൂപാവരെയുള്ള സംഖ്യകൊടുക്കണമെന്നാണ്. ഇന്നു ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളിൽ താഴ്ന്നതരത്തിൽ ഉള്ള അദ്ധ്യാപകനു ൟ രൂപാ മുതൽ ൺ രൂപാവരെയാണു കൊടുക്കുന്നതു്. മലയാളം മാതൃഭാഷയായിരിക്കുന്ന രാജ്യത്തു മലയാളം തന്നെ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതും അധികം ആവശ്യമുള്ളതുമായ രാജ്യത്തു മലയാളം പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകന് ഇംഗ്ലീഷ് പഠിപ്പിക്കുന്ന അദ്ധ്യാപകനു കൊടുക്കുന്നതിൽ നിന്നും ഒട്ടും കുറയാത്തതായ ഒരു സംഖ്യ തന്നെ ശമ്പളമായി കൊടുക്കണമെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. ഒരവസരത്തിൽ ഗവർണ്മെൻറു തന്നെ ഇംഗ്ലീഷും മലയാളവും വ്യത്യാസമായി വിചാരിക്കുന്നില്ലെന്നു പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി. ആ നിലനോക്കി കഴിഞ്ഞാലും മലയാളത്തിനും ഇംഗ്ലീഷിനും അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യകൾക്കു ഭീമമായ വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നുള്ളതും ഇവിടെ പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. രാജ്യത്തിനു ശോഭനമായ ഭാവിയെ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു കാരണക്കാരായിരിക്കുന്നതു് ഒരു മലയാളം സ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള അദ്ധ്യാപകന്മാർ സ്കൂളിൽ പോയിക്കഴിഞ്ഞാൽ വൈകുന്നേരത്തെ ആഹാരത്തിനു നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടിയാണു പഠിപ്പിക്കുന്നതു്. പഠിപ്പിക്കുന്നയാൾ ഉത്സാഹത്തോടുകൂടി പഠിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ അഭ്യുന്നതാക്കൾ വളരെ മോശമായ നിലയിൽ വരാനെ സാധിക്കയുള്ളൂ. അതുകൊണ്ടു ഒരു അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു ചിലവിനു മതിയാകത്തക്കതായി ഒരു സംഖ്യ ശമ്പളമായി നൽകേണ്ടതു് എത്രയും അത്യാവശ്യമാണ്.

അതുകൂടാതെ ഡയറക്ടർ ഇവിടെ ഒരഭിപ്രായം പറയുകയുണ്ടായി. അതായതു് അന്യഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഉള്ള അളുകൾക്കു ഇതിൽ കൂടുതലായ ശമ്പളമില്ല എന്നാണ്. എന്നാൽ മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനേപോലെയല്ല ഒരു സ്കൂൾ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് എന്നു് ഒന്നു് ആലോചിച്ചാൽ അറിയാം. മറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുകളിൽ ആഫീസ് സംബന്ധിച്ചു ചെയ്യേണ്ടതായ മാനസീകജോലികളാണു് ഉള്ളതു്. എന്നാൽ അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു മനസ്സുകൊണ്ടും ദേഹം കൊണ്ടും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതായ ജോലികൾ ഉണ്ടു്. അതു നോക്കുമ്പോൾ കൂടുതൽ ശ്രമം അദ്ധ്യാപകന്മാക്കു തന്നെയാണെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല.

ൺ ലക്ഷം രൂപയോളംവരുന്ന ഒരു സംഖ്യയാണ് എഡ്യൂക്കേഷൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനു വേണ്ടി ഗവർൺമെൻറു ചിലവിടുന്നതു്. ഓരോ ആവശ്യങ്ങൾ വരുമ്പോൾ അതാതിനു ചിലവാക്കുക എന്നേ ഗവർണ്മെൻറു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. N. Tuppan Nambutiri.]

വിചാരിക്കുന്നുള്ളൂ. ആ വക ചിലവുകളെ ആവശ്യം, അത്യാവശ്യം, അ നാവശ്യം എന്നു മൂന്നായി തരം തിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. അതിൽ അത്യാവ ശ്യമാണു പ്രധാനമായി നോക്കേണ്ടതു്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു മലയാളഭാ ഷയാണു് അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ളതു്. അതിനെ പിന്നോക്കം നിൎത്തികൊ ണ്ടു് അന്യമായ ഒരു ഭാഷയെ ആണു് ഇവിടെ അത്യാവശ്യമായിട്ടു സ്വീ കരിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആ നയം ഒട്ടും തന്നെ നന്നല്ല.

ഏതു നിലയിലും ഇതിനെപറ്റി ഒരു കൌൺസിലിൽ പ്രത്യേ കം ഗൌനിച്ചു അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ശമ്പളം കൂട്ടുന്നതിൽ വേണ്ട ജാഗ്ര ത ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു കൊള്ളുന്നു.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*) : മലയാളം സ്കൂൾ വാ ദ്ധ്യാന്മാൎക്കു് ആഹാരവിഷയമായിട്ടു വളരെ വിചാരമുള്ളതുകൊണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷു പഠിപ്പിക്കുന്ന വാദ്ധ്യാന്മാരെക്കാൾ കൂടുതൽ ബുദ്ധിമുട്ടു് ഇവൎക്കു ണ്ടെന്നും അതിനാൽ കൂടുതൽ ശമ്പളം കൊടുക്കണമെന്നുമാണോ അഭി പ്രായം?

MR. C. N. TUPPAN NAMBUTIRI (*Jenmi*) : അങ്ങിനെതന്നെയാണു് എ ന്റെ അഭിപ്രായം

MR. C. P. KOCHUKUNJU PILLAI (*Kottarakara* cum *Kunnattur*) : May I know from the President whether he would permit me to move my resolution as an amendment to this resolution, because both of them relate to the same subject and also in the light of the fact that some of the Members have expressed that they will agree to my resolution as it is? Of course, the discussion will be more or less on the same lines.

PRESIDENT : Mr. Kochukunju Pillai, both in form and in substance, your resolution is different from the resolution now before the House. The one deals with the essentials of the case and the other deals with the methods. The one deals with machinery, the other with the finished products. I don't think it will be proper to mix up both the resolutions. When the principle is settled, the House will consider as to the procedure which should be adopted.

MR. TARIATU KUNJITOMMAN (*Muvattupuzha* cum *Todupuzha*) : ഞാൻ പ്രമേയത്തോടു അനുകൂലിക്കുന്നു. മലയാളംസ്കൂൾ അധ്യാപക ന്മാരെപോലെതന്നെ കഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്ന ഉദ്യോഗവൎഗ്ഗം മറ്റൊരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലുമില്ലെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നതു്. അതേതര ത്തിൽ ശമ്പളമുള്ളമറ്റു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ഉദ്യോ ഗജീവിതം അവസാനിച്ചു പെൻഷൻപറ്റിയിരിക്കുന്ന നിലയിൽ അ ധ്യാപകന്മാരോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കുന്നപക്ഷം കാൎയ്യം എളുപ്പ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ത്തിൽ മനസ്സിലാകും. ഒരു പകുതിആക്കെയുണ്ടന്റേറാ, പാവ്തൃകാര നോ അല്ലെങ്കിൽ മറേറതെങ്കിലും ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥ ന്മാരോ ഉദ്യോഗജീവിതം അവസാനിച്ചു പെൻഷൻപറുമ്പോൾ ഒരു വലിയ സമ്പാദ്യം ഉണ്ടാകാൻ സാധിക്കും. എന്നാൽ അധ്യാപകന്മാരു ടെ കഥയാകട്ടെ കൂചേലബ്രാഹ്മണനെപോലെ ഉദ്യോഗജീവിതം അവ സാനിച്ചാൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ പടിവാതൽ കാണ്ണു അവരുടെ ദാനംകൊ ണ്ടു കഴിഞ്ഞുകൂടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഉദ്യോഗകാലത്തുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള സ മ്പാദ്യവുമില്ല, മറേറയാതൊരുവിധമായ വരുമാനങ്ങളുമില്ല. വല്ല ഔ ദാര്യശീലന്മാർ ഇവക്കു വല്ലതും കൊടുത്താലെ ഉള്ളൂ. രാജ്യത്തിന്റെ ശോഭനമായ ഭാവി ബാലന്മാരുടെ മനഃസംസ്കരണത്തെ ആശ്രയിച്ചാണ ല്ലോ ഇരിക്കുന്നതു്. ആ സംസ്കരണം അധ്യാപകലോകത്തേയുമാ ണു് ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആ സ്ഥിതിക്കു് വ്യഗ്രതയും, അസംതൃ പ്തിയുമുള്ളവർ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പഠിപ്പിക്കുന്നതു ശ രിയായിരിക്കയില്ല. ആ സ്ഥിതിക്കു് അവരെ കണ്ടു പഠിക്കേണ്ട ബാലന്മാരും ഉത്തമാദർശമുള്ളവരായി വളരാനിടയില്ല. അതുകൊണ്ടു ദക്ഷണത്തിനു വേണ്ടിടത്തോളമെങ്കിലും ഉള്ള ഒരു തുക ശമ്പളമായി കൊടുക്കേണ്ടതത്യാവശ്യമാണു്. ഇപ്പോഴത്തെ ശമ്പളംകൊണ്ടു സ്വദേ ശംവിട്ടു അന്യദിക്കുകളിൽ താമസിച്ചു് ഉപജീവനം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്ന അ ധ്യാപകന്മാക്കു് ഒട്ടും തന്നെ മതിയാകയില്ല. ഗവർണ്മെൻറും ആ വി ഷയം ഏറക്കുറെ സമ്മതിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നുണ്ടു്.

ഇതിലേക്കു ഗവർണ്മെൻറിന്റെ കോശസ്ഥിതി അനുവദിക്കുന്നി ല്ലെന്നു പറയുമായിരിക്കും. അതു ജനപ്രതിനിധികളായ ഞങ്ങൾക്കുമെ ല്ലാം ബോധമുള്ള ഒരു സംഗതിയാണു്. അതിലേക്കു ഏതെങ്കിലും ഒരു മാർഗ്ഗം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതു ഞങ്ങൾക്കാവശ്യവുമാണു്. ഈ വിഷയത്തിൽ മൂ ന്നോ നാലോ ലക്ഷം രൂപാ ചിലവുചെയ്യുണ്ടതായിവരും. അതിലേക്കു പുതുതായ ചില ആദായമാർഗ്ഗങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ട കടമ ജനപ്ര തിനിധികളായ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടു്. എന്നാൽ ആ ആദായമാർഗ്ഗം ജനങ്ങളെ ഒരു പ്രകാരത്തിലും പീഡിപ്പിക്കാത്തവിധത്തിലായിരിക്കണം. വിദ്യാഭ്യാ സംകഴിഞ്ഞു ബാലന്മാർ വെളിയിൽ വരുമ്പോൾ അവക്കും ഈ ചൂണ്ടി കാണിക്കുന്ന ആദായമാർഗ്ഗം ഉപയോഗപ്രദമായിരിക്കണം. എന്റെ ബുദ്ധിയിൽതോന്നുന്ന ഏതാനും ആദായമാർഗ്ഗത്തെ ഞാനും ചൂണ്ടിക്കാ ണിക്കാം.

ഈ രാജ്യത്തിൽ കായലായും ജന്മിഭൂമികളായും ഒഴിച്ചു കിട ക്കുന്ന ഭൂമിയെല്ലാം കൃഷിചെയ്തു ധാന്യസമൃദ്ധിയുണ്ടാക്കിയാൽ രാജ്യത്തിൽ പകുതിയോളം റിസർവ്വു വനമായ്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Tariatu Kunjitomman.]

കിടപ്പുണ്ട്. ഈ റിസർവുകളിൽനിന്നും വലിയ ആദായങ്ങൾ ഒന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു ജനബാഹുല്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങളോട് അടുപ്പിച്ചുള്ള റിസർവുകളിൽനിന്ന് ഒന്നരലക്ഷം ഏക്കർ സ്ഥലം ചെറിയ ചെറിയ ഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചു ലേലംചെയ്തു പതിച്ചുകൊടുക്കണം. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ ഭൂസ്വത്തു് ഇല്ലാത്ത അനേകം ജനങ്ങൾക്കു ഭൂസ്വത്തു കിട്ടും. അഞ്ചു് ഏക്കർ വീതമോ അല്ലെങ്കിൽ പത്തേക്കറിൽ ഒട്ടും കുടാതേയോ ആയ ഭാഗങ്ങളായിതിരിച്ചു ലേലംചെയ്യണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ഗവർണ്മെൻറിനു തടിവില തറവില എന്ന ഇനങ്ങളിലായി ഒരുകോടിരൂപാ കിട്ടും.

ഈ രാജ്യം കൃഷ്കപ്രധാനമായ ഒരു രാജ്യമാണെല്ലൊ. ഇവിടെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ കുറഞ്ഞു കുറഞ്ഞാണു വരുന്നതു്. കൃഷിസ്ഥലങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതു പരിഷ്കൃതരാജ്യത്തിൻറെ ഒഴിച്ചു കുടാൻ പാടില്ലാത്ത കടമയാണ്. ധനവാന്മാർക്കു മാത്രം പതിച്ചുകൊടുത്താൽ പോരാ. ഉണ്ടുഉണ്ടായിട്ടു പതിച്ചുകൊടുക്കുന്നപക്ഷം ഒരു വലിയ സംഖ്യ ആദായമായിട്ടു ഉണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കും, കൃഷിയും വർദ്ധിക്കും.

ഈ നിലക്കു് എനിക്കുതോന്നുന്ന ആദായമാർഗ്ഗത്തെ ചൂണ്ടികാണിച്ചുകൊണ്ടു മി: തരകൻറെ പ്രമേയത്തെ ഞാൻ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

MR. CHANGANACHERY K. PARAMESVARAN PILLAI (*Quilon*): Sir, I also support the principle of the resolution moved by Mr. C. P. Tarakan, and, in doing so, I shall confine my remarks to one or two points raised by Mr. Krishnaswami Aiyar. He told the Council that the salary of the Vernacular School teachers has been raised from Rs. 7 to Rs. 14 during the period beginning with 1910 and ending 1922. There is no doubt that this is true. You will see from that that the salary of the Vernacular School teachers has therefore doubled itself during the last twelve or fifteen years. But the question is as to whether the increase in the salary of the Vernacular School teacher has improved his lot or his economic position during the last fifteen years. It is well-known that the cost of living has not only doubled itself but has more than trebled. If we take into consideration the prices of the ordinary necessaries of life, such as rice and clothing, we will find that they have gone up. In the case of rice, it has gone up to two hundred per cent. and in the case of cloth by more than three hundred per cent. Therefore, the position of the Vernacular Schooi teacher, when he is receiving Rs. 14, is certainly much worse than what it was when he was receiving only Rs. 7. Another question which was raised by Mr. Krishnaswami Aiyar was that the increase in the salary of the Vernacular School teacher will involve a corresponding increase of the salary of the officers similarly placed in other departments of the State service. Probably, it will; and if, as a matter of fact, there are in other departments of the State people similarly

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

situated, it is the duty of the Government to consider their case also, in considering the increase of pay of the Vernacular School teachers. But, it appears to me there are other and important considerations to be taken into account in determining the question of the pay of the Vernacular School teachers. The position of the Vernacular School teacher is far different from the position of the clerks and peons in other departments who were evidently in the mind of Mr. Krishnaswami Aiyar when he referred to officers in other departments. It must be remembered that the Vernacular School teacher generally lives in villages and there he has got a position of respectability which he has got to maintain. Again, he has got to present a decent appearance before his pupils. And this involves an expenditure of money, which is not the case in the case of the menials in other departments. Therefore, his position is peculiar, and, in considering his position, particular attention must be paid to this aspect of the case. Another point raised by Mr. Krishnaswami Aiyar was that, even if we are able to find funds for increasing the pay of the teachers, there are other and more important needs which have to be met before the pay of the teachers is taken into account. He mentioned the case of the extension of vernacular education, and one or two other things which I now forget. Now, the extension of primary education is also one of the most pressing needs, and, because it is also one of the pressing needs, it does not follow that that should be given preference over the improvement of the position of the teachers of the already existing schools. Also, the matter has not come up for consideration before the Government. When these matters are also pressed upon the attention of the Government, it will be their duty to find adequate funds for meeting the expenditure connected with them. It appears to me that the most important point he raised was in regard to finance. In regard to finance, Sir, it appears to me the position of the Government is not the same as that of an individual. In the case of an individual, he has got to cut his coat according to his cloth. But the position of the Government is entirely different. In the case of the Government, it must determine the need of the country, find out what amount of money is required and then it must find out by what means it can procure the money required for the needs of the progressive administration. That is the duty of a civilised Government and not to say, "We have got only so much and therefore we should make the budget within that amount."

Now various means were suggested by speakers for raising the necessary revenue, but from my stand-point it is utterly irrelevant because, as Mr. Krishnaswami Aiyar has rightly reminded us, the non-official Members have no responsibility in this matter. We have got only to press the needs of a civilised Government. Once we have proved the necessity for a thing, it is for the Government to find adequate funds for it. The Government are not prepared to place their finger whenever we suggest that a cut should be made. Then wherein lies the necessity for us to go and suggest to the Government how to find funds? I therefore submit that so far as we are concerned we have only to point out the necessity for a particular thing

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Changanachery K. Paramesvaran Pillai.]

and it is the duty of the Government for meeting those necessities. On the other hand, if we had control over the finances of the State and its expenditure and revenues, then there are a hundred ways in which we can find funds for them. I therefore suggest that the reserves of the Government are not so limited; they are elastic and if the Government had only the wish, it will be possible for them to find out adequate means not only for raising the pay of the Vernacular School teachers but also for other pressing needs such as the extension of primary education suggested by Mr. Krishnaswami Aiyar. With these few words I heartily support the resolution moved by Mr. Tarakan.

MR. A. K. PILLAI (*Karunagapalli*): Mr. President, I beg to support the resolution. But, in doing so, I can hardly claim any sense of pleasure because, to say frankly, to speak out, it is with a very deep sense of shame that I rise to speak in support of this resolution. Sir, that it requires all this vehement feeling, all this vehement appeal from one person after another, for all this little mercy from heaven, passes my comprehension. That a Government which has been loudly proclaiming its educational policies, a Government which has been taking its stand on the high literacy of the State and which has been clinging to it, as a matter of fact, to the sheet anchor of its claim of civilised Government and its educational prestige, should be so apathetic or indifferent is a matter for shame. I think that the best and most eloquent appeal that could be accorded on behalf of this resolution was to observe a solemn silence. I think that, ere long, the Member on behalf of the Government could come forward and say 'we accept the resolution,' Sir, no Member was rising to make that assurance. I do not want to go back on all the ground that has been covered by the previous Members. I only want to say that it is not merely a matter of mercy on behalf of the Government, it is not merely a matter for keeping their body and soul together, for I am conscious that there are ever so many people with less of income to live in this State. But it is a matter of self-respect for this Council to keep one of the most useful sections of public servants above want, to give them the minimum wherewithal to lead a decent and respectable life. To refuse that, Sir,—I sympathise very much with the Member who had the painful duty of speaking and opposing this resolution,—however, I quite realise what would have been passing through his mind, one in the position of the Director receiving Rs. 900 with the painful necessity of having to come forward and say 'No. Do not give this Rs. 18 to the man who serves the State, who toils from morning to evening.' I sympathise with the personal feelings of the Member who had a painful duty of opposing this resolution. Sir, I do not want to make any further appeal. I not only appeal for the very good sense of the Government presided over by a gentleman who places a sense of nobility and justice above all other considerations, I appeal to you Sir, most heartily.

MR. M. SUBRAHMANYA PILLAI (*Agastisvaram*): Sir, I appreciate the merits of the resolution. I agree with the principle underlying

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the resolution brought forward by my friend Mr. C. P. Tarakan. I am myself an advocate of the cause of the teachers of Vernacular Schools. I myself had spoken on the subject in detail during the Budget Session. I think that they are a set of people who have always to be kept above want and temptation. Under such circumstances, it is better that their pay and prospects are improved to some extent. My friends have suggested ways and means. I do not mean to suggest any further means for finding out funds. I think it is the duty of the Government to find out funds. In the matter of finding funds, it may not be possible to decide from which source the funds may be found. But I have to suggest one thing That is, no attempt should be made by the Government to increase the taxes, *i. e.*, to increase the burden of the general tax-payer. Of course, the best method will be to constitute an agency who may ascertain how funds can be diverted. At present, the Government is spending about Rs. 40 lakhs, *i. e.*, one-fifth of the general revenues of the State for the purposes of education. From the point of view of the tax-payer, we have already reached the high-water mark. It is not possible for us to go beyond that limit. In finding out funds, the Government will have to face the question of retrenchment. In this connection, I would point out that the Government may be contemplating the appointment of a committee to look into the whole question. Such an agency should be immediately appointed and somehow or other ways must be found out to better the condition of the Vernacular School teachers. Of course, that is the spirit of the resolution, and I agree there. Only, I do not agree with the details, *i. e.*, with regard to the amount of pay that has been fixed in the resolution.

MR. T. J. MATTHEW (*Changanachery* cum *Peermade*): I wish to know whether the Member supports the resolution or opposes it.

MR. M. SUBRAHMANYA PILLAI (*Agastisvaram*): Yes. I am in favour of the resolution. I simply wanted to inform the House that the highest percentage of the total revenue that could be spent on educational purposes should be marked at the same time.

MR. T. J. MATTHEW (*Changanachery* cum *Peermade*): Sir, I wish to make a few remarks upon the resolution. In the course of the discussion of this resolution, some objections were raised from this side of the House that the wording of the resolution is a little defective. That is, that the resolution as it stands would improve the condition only of the teachers now employed in what are known as Primary Schools. So, though there may be primary classes in Vernacular Middle Schools, the condition of the teachers in those schools will not come within the terms of the resolution. Another matter I wish to point out is that some of the Members in supporting the spirit of the resolution pointed out that they do not agree to the details contained in the resolution. I am also of that opinion. There is a resolution standing in the name of Mr. C. P. Kochukunju Pillai which I would submit should be passed by this Council, in consideration of several circumstances. First of all, the fixing of the pay of the teachers of different schools must not be done off-hand. It should be done only after very careful consideration upon the results

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. T. J. Matthew.]

of the scheme and the effect that may be produced upon other schools of the State. Therefore, some of the Members wish to know whether the Government have anything to say upon the suggestions made by some of the Members on this side of the House that a Committee may be appointed to consider this question. I would also request the mover of the resolution to withdraw it if the Government accept the appointment of a committee. I would heartily support Mr. C. P. Kochukunju Pilla's resolution.

PRESIDENT: Are you in favour of the resolution?

MR. T. J. MATTHEW (*Changanachery* cum *Peermade*): My submission is that an amendment is not necessary, because, there is already a resolution in terms that I would wish to support.

PRESIDENT: There is a resolution before the House at the present moment. That is what we are dealing with, Mr. Matthew. Speakers rise either to support, amend or to oppose it. The other resolution is hypothetical. It may or may not come up for aught we know.

MR. T. J. MATTHEW (*Changanachery* cum *Peermade*): I concluded by making a request to the mover to withdraw this resolution.

MR. V. SUBBA AIYAR (*Nominated*) (*Deputy President*): We have not finished the first resolution. I beg to move that the question be now put.

MR. P. K. NARAYANA PILLAI (*Ambalapuzha*): I beg to second it.

PRESIDENT: Those who are for the motion, please raise their hands. Mr. Subba Aiyar, your motion for closure has been carried.

PRESIDENT: Now the mover as well as the Government Member have the right to speak.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): സർ, തിരുവിതാംകൂറിൽ ഒരു സംഗതിക്കും ഏകദേശമായിട്ടെങ്കിലും ഒരു ഏകാഭിപ്രായം ഉണ്ടാക എന്നുള്ളതു വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടെ കണ്ടുവരാറുള്ളൂ. പ്രജാസഭയിലായാലും നിയമസഭയിലായാലും വർത്തമാനപത്രങ്ങളിലായാലും പബ്ലിക്ക്മീറ്റിങ്ങിൽ ആയാലും ഏതിലായാലും ഈ സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ച് ഏകാഭിപ്രായമാണുള്ളതു്. ഏകാഭിപ്രായമായി ജനഭാഗത്തുനിന്നും പുറപ്പെടുന്ന അഭിപ്രായങ്ങളെ ബഹുമാനമായി സ്വീകരിച്ച് അതനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കയാണുവേണ്ടതു്. മി: കൃഷ്ണസ്വാമിഅയ്യർ പണമില്ലെന്ന പഴയ പല്ലവിതന്നെ പാടിത്തുടങ്ങിയതിൽ വളരെ മനസ്താപമുണ്ടു്. വഞ്ചിയൂരിൽ തിരുവനന്തപുരത്തുള്ള സകലകൂട്ടികളെയും വിളിച്ചു കൂട്ടുന്നതിനായി വലിയ ഒരു കെട്ടിടത്തിനു മുന്നൂലക്ഷം, അവർ തമ്മിലടിച്ചു തല തല്ലിക്കീറുമ്പോൾ പിരിച്ചുവിടുവാൻ രണ്ടുമൂവായിരം, കോട്ടാറിൽഒരുസ്കൂളിനു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രണ്ടുലക്ഷം, ട്രയിനിങ്ങ കാളേജിന്ന് ആവശ്യമില്ലാത്തതായ ഒരു കെട്ടിടംകെട്ടുന്നതിനു രണ്ടുലക്ഷം. ഇങ്ങിനെ അനാവശ്യങ്ങളായ സംഗതികൾക്കുലക്ഷകണക്കിനു ചിലവിടുന്നതിനു യാതൊരു മടിയുമില്ലാത്ത ഗവർണ്മെൻറു ജനങ്ങളുടെപ്രതിനിധിയായ ഞങ്ങൾ ഏകാഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ച ഒരു സംഗതിക്കു പണമില്ലെന്നു പറയുന്നതു വളരെ സങ്കടകരമായ ഒരു കാര്യമാണ്. പഴയപോലെ മലയാളംസ്കൂൾഅദ്ധ്യാപകന്മാരോടു വളരെ സഹതാപംഉണ്ടെന്ന് ഇപ്പോഴും പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു വാക്കിലും വേഷത്തിലുമാണെന്നുപ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാവുന്നതാണ്. ഗവർണ്മെൻറു പണമില്ലെന്നു മനഃപൂർവ്വം വിചാരിക്കയും പണം ഉണ്ടാക്കികൊടുക്കണമെന്നുദ്ദേശിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽമി: കൃഷ്ണസ്വാമിഅയ്യർ അതിനെപ്പറ്റി ഗാഢമായി ആലോചിക്കാൻ ഒരു കമ്മറ്റി നിയമിക്കാൻ അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിച്ചിരുന്നു. അപ്രകാരംപ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു ഗവർണ്മെൻറു പ്രതിനിധിയായ അദ്ദേഹത്തിനു മനസ്സുണ്ടാകാത്തതിൽ മനസ്താപിക്കുന്നു. ജനഭാഗത്തുനിന്നും പുറപ്പെട്ട അഭിപ്രായങ്ങളെ ഗവർണ്മെൻറു് ഇതു നിസ്സാരമായി പരിഗണിച്ചുസ്ഥിതിക്കു സഭയിലെ അനുദ്യോഗസ്ഥഭാഗത്തെ സാമാജികന്മാർ ശക്തിയായും പൂർണ്ണമായും എന്നെ പിൻതാങ്ങുമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. എന്റെ പ്രമേയത്തെചിലർ അനുകൂലിച്ചു എങ്കിലും ചിലക്ഷ് അതിനോടു പൂർണ്ണമായി യോജിക്കാൻ നിവർത്തിയില്ലെന്നു പ്രസ്താവിക്കയുണ്ടായി.

എന്റെ പ്രമേയത്തോടു യോജിക്കാൻ ഒന്നാമതായി നിവർത്തിയില്ലാത്തതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞ സംഗതികളിൽ ഒന്നു മിഡൽസ്കൂളുകളിലുള്ള പ്രൈമറിക്ലാസ് അദ്ധ്യാപകന്മാരെ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്തീട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു്. പ്രൈമറിസ്കൂൾഎന്നു് ഒരുവാക്കു ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചുഎന്നൊരുടെക്കിനിക്കൽ അബ്ജക്ഷൻ മി: കൃഷ്ണസ്വാമി അയ്യർ പറയുകയും ചിലർ അതിനെ പിൻതാങ്ങുകയും ചെയ്തു. പ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാരെന്നു ഞാൻ ഉപയോഗിച്ചവാക്കിനെ മേൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിച്ച മഹാന്മാരുടെ ബുദ്ധി എത്രമാത്രം മഹത്തരമാണെന്നു് എനിക്കു സംശയമുണ്ടു്. ഗവർമെൻറിനോടു ശിപാർശ ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രമേയം മാത്രമാണു് ഇതു്. അല്ലാതെ ഒരുത്തനെ തൂക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തന്റെ വസ്തു അപഹരിക്കാനോ ഉള്ള ഒരു നിയമത്തിലേ വാചകങ്ങളേയും വാക്കുകളേയും തൂക്കിനോക്കുകയല്ല എന്നുള്ളതു് എല്ലാമെംബർമാരുടെയും മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. C. P. Tarakan.]

പിന്നെ എന്റെ പ്രമേയത്തിൽ ഇന്നയിന്ന സംഗതിക്കു പണം ചിലവിടണമെന്നല്ലാതേ പണം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ലെന്നും അതിന് ഒരു കമ്മറ്റി ഏർപ്പെടുത്തി പണം ഉണ്ടാക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കണമെന്നും അതിനാൽ ഒരു പ്രമേയം പിൻവലിക്കണമെന്ന ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുകയുണ്ടായി. പണം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു ഗവർമ്മെൻറാണ്.. അതിനു ഒരു കമ്മറ്റിയെ ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതും ഗവർമ്മെൻറിന്റെ ചുമതലയാണ്. ഒരു പ്രമേയംജനസാമാന്യത്തിന്റെ ആഗ്രഹം ഇന്നതാണെന്ന ഗവർൺമെൻറിനെ അറിയിക്കുന്നതാണ്. കമ്മിറ്റിയിലേക്കു ഗവർമ്മെൻറു നമ്മെക്കൂടി ക്ഷണിക്കുന്നപക്ഷം അപ്പോൾ നമുക്കും ചേർന്നുകൊള്ളാം.

ഇനി ഗ്രാൻറു ഇൻഎയിഡ്സ്കൂളിനെപ്പറ്റി ഗവർമ്മെൻറിനു സപ്പം സംശയമുള്ളതായി പറയുകയുണ്ടായി. അതിനെപ്പറ്റി രണ്ടുവാക്കു കൂടി പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അധ്യാപകന്മാക്ക് ഇപ്പോൾ ഗവർമ്മെൻറിൽനിന്നും കൊടുത്തുവരുന്ന ഗ്രാൻറിനും പുറമേ മാനേജർമാർക്കുടി ഒരുസംഖ്യകൂടി കൊടുക്കാതെ ഇരിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല ഗവർമ്മെൻറിനില്ലെന്ന ഗവർമ്മെൻറു വിചാരിക്കുന്നതു തെറ്റാണ്. മാനേജർമാർ ഗ്രാൻറുസ്കൂൾ അധ്യാപകന്മാക്കു കൊടുത്തുവരുന്ന ശമ്പളം ഏഴര രൂപയാണ്. മാനേജറന്മാരെക്കൊണ്ടു അധ്യാപകന്മാക്കു ശമ്പളം മുഴുവനും കൊടുപ്പിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവർമ്മെൻറിനു തന്നെയാണ്. കുന്നത്തുനാട്ടു താലൂക്കിൽ സ്കൂൾഉണ്ടാക്കാനായി അന്നു ഡിപ്പൂട്ടിഡയറക്ടരായിരുന്ന മി: രാമസ്വാമിഅയ്യർ അവിടെ വന്നു പലസ്ഥലങ്ങളിലും പൊതുയോഗങ്ങൾ വിളിച്ചുകൂട്ടി. ആ മീറ്റിങ്ങിൽ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു് മലയാളംസ്കൂളിന് ഒരു ഓലക്കെട്ടിടം ഉണ്ടാക്കണം. ബഞ്ചിനുപകരം, തിണ്ണാ, ബോർഡിനുപകരം ചുവരിൽ കുറെ കീൽപുരട്ടുക, ഇത്രയും മാത്രമേ ചെയ്യേണ്ടതുള്ളൂ. ആറു രൂപയ്ക്ക് എത്ര വാദ്ധ്യാന്മാരെ വേണമെങ്കിലും ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരാം എന്നാണ്. അങ്ങിനെ അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ച സംഗതി എനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം. ഇങ്ങിനെ അനേകം മാനേജർമാരെ വിളിച്ചുവരുത്തി സ്കൂൾ ഉണ്ടാക്കിയതിൽ പിന്നെ ഇപ്പോൾ മാനേജർമാരുടെ തലയിൽ തന്നെ കെട്ടിവച്ചു. ഇപ്രകാരം വന്നിക്കയാണെങ്കിൽ ഡയറക്ടർ മിച്ചലിന്റെ കാലത്തുണ്ടായതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ ഇക്കാലത്തും ഉണ്ടാകുമെന്നും അനേകം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

സ്കൂളുകൾ അടച്ചുപൂട്ടി ഇടേണ്ടിവരുമെന്നും ഉള്ള ബോധം ഗവർണ്മെന്റിന് ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. എന്റെ പ്രമേയത്തെ എല്ലാവരും അനുകൂലിക്കുമെന്നുഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

PRESIDENT: I am going to speak just now, mainly as representing the Government and partially as President—I regret to say that it is impossible for me to divest myself of the dual capacity—on the subject of this resolution. A Member expressed amazement that it should have been necessary for this House to press it upon the Government to urge them and he also expressed surprise that a Government Member did not rise early in the debate and accept the resolution as it stood. In respect of those two points, I will say firstly, the Government do not need any urging. Least of all, do they want diving to the principle underlying the resolution. As Mr. Krishnaswami Aiyar himself said, the Government are willing and anxious to raise the pay of these school-masters. But if a Member of the Government had risen and accepted the resolution as it stands here, it means that from this approaching year forwards we should have to raise the pay in strict accordance with the terms that are proposed. That is not a position that the Government can accept without consideration. They cannot be tied down to certain hard and fast lines as though it was a thing that has only to be accepted, to be carried out automatically like rubbing your ring on Alladin's lamp.

MR. K. K. THOMAS (*Kottayam*): May I know whether the Government will accept the suggestion for the appointment of a committee?

PRESIDENT: I am coming to that, Mr. Thomas, after a little while, unless you want to anticipate what I am going to say.

I have listened to various gentlemen. Two members upon whose words I have always hung with close attention have suggested that this must be carried out and that there must not be any extra taxation. Another Member who has been a long time a Member of this House has enunciated that well-known theory that civilised Governments must calculate how much they have got to meet and then take steps to find the money for it. In other words, you get ready to wage war and then count the cost only after you have won or lost, as the case may be. Another Member again has suggested that we should reduce expenditure at one end and add it on at the other end to meet this cost. Once upon a time there was an Irishman who had only one blanket. He found that his feet were left cold, because the blanket was not long enough to cover him, he being a tall man. So the next morning he got up and with a pair of scissors he cut off a foot from the top of the blanket and stiched it to the end. That is not the method of financing that I propose to adopt. Notwithstanding what Mr. Changanachery Parameswaran Pillai said as possessing certain attractions, I am quite willing, and I say the Government are prepared, to accept the principle of this resolution and

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[President.]

undertake to act upon it as soon as they have found means for meeting this recurring expenditure. If it was a question of outlay for one year or two years alone, I would have had no hesitation in adopting it at once. But we have to remember that it is a matter of recurring expenditure and I for one will not add to recurring expenditure till we see our way clear to meet it every year. Upon that point, one Member, I think it was Mr. G. Raman Menon, assured us that we are going to have a surplus of at least ten lakhs of rupees this year and I think it is only the other day that he assured us that the financial position was very gloomy. I think it was he, but I may be mistaken. I can take you into my confidence at once. This year is one that is giving me cause for anxiety. As you all know, every month, in fact, oftener, we have to study closely and watch how the revenues are coming in and how the expenditure is going out. I have the figures for the first seven months of the year. This briefly is the position. Income-tax is Rs. 2 lakhs short compared with the corresponding period of the last year. Floods, more especially in South Travancore, have carried away a lakh and a half of rupees added to our expenditure. There were sundry extraordinary items of expenditure which necessitated large payments. In plain language, our extraordinary expenditure sanctioned up to the present moment has been nearly 3½ lakhs of rupees. Then, we have all got to know, and I am sure everybody in this House will agree with me, that that is necessary and inevitable, that our abkari revenue is decreasing. This week alone in one taluk where drink was a very great evil, the reduction has been Rs. 35,000. We have got to remember that our abkari revenue is a diminishing heap and it will steadily diminish to the vanishing point some day. Therefore, bearing that in mind it is that I set myself to see whether we could not find a way of making good the deficiency before it arises. As you all know, I raised the pepper duty. I tapped an extra revenue, it may be Rs. 80,000 or a lakh or it may be a little more, out of a few unconsidered tolas of tobacco. I am also now carefully and anxiously with my advisers considering the question of tapping other sources of revenue. We have got to make up 25 lakhs of rupees in course of time, the sooner the better. We have got also to find the extra money for our educational needs, and not the least among our educational needs—and in fact the House would have me believe that the most urgent of all educational needs—is the increase of the pay of the Vernacular School teachers.

I repeat what I have said before, that the Government are fully realising this necessity. They are most anxious to meet it and they are willing to accept the principle of this resolution that that should be met. But they have got to find the money for it. I am ready to be assisted by a committee of this House in seeking new avenues, in exploring new sources of revenue, whereby we can meet this and I think the further additional expenditure on education. On these conditions I am prepared to accept it. If the House wishes me to go to the vote. I shall put the matter to the vote.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): Sir, on the assurance from the Chair, I withdraw the resolution.

PRESIDENT: So you accept the assurance including the committee to assist the Government? I shall give you the assurance that the Government will very soon ask you to elect a certain number of Members to assist the Government in discovering sources of additional revenue by which to meet all this impending extra expenditure on education.

MR. C. P. TARAKAN (*Kunnatnad*): Yes, and I beg to withdraw the resolution.

The resolution was, by leave of the House, withdrawn.

PRESIDENT: We will now adjourn till half past eleven tomorrow.

The Council rose at 4-52 P. M.

T. P. RAMASUBBA AIYAR,
Secretary to the Legislative Council.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly